

அவிமா முலையமுதம்

പ്രിയേന്നാൻ

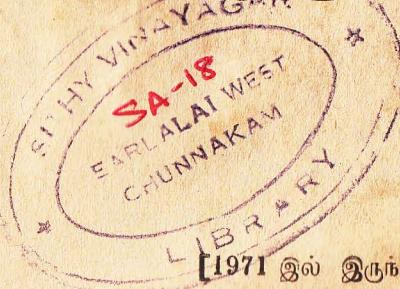
வெளியிடுவோ :
ஈ வங்கா புத்தகசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

S-VASANTHA KUMARI

சீருப் புராணம்

விலாத்துக் காண்டம்

— அலிமா முஸ்லிம் படலம் —

க. பொ. த. கலை - உயர்தரம் தமிழ்ப் பரிசீலனை பாடநால்]

“பிறையாளன்”

முதற்பதிப்பு; ஆவணி 1971.

பதிப்புரிமை: விளக்க ஆசிரியர்க்கு

பதிப்பு;
ஸ்ரீ ஸங்கா அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இவ்வினாக்கம் பொன்னின் குடத்
துக்கு ஒரு பொட்டு. அலிமாவின்
முலையமுதம் இலக்கியக் கலை அமுதம்
ஆக்கப்பட்டு விட்டது. தமிழ் மாணவர்
கள் அதிட்டசாலிகள். நம்முடன் சேர்ந்து
அவர்களும் “பிறையாள்” னுக்கு நன்றி
கூறுவார்கள்.

வணக்கம்.

பதிப்பாளர்:

சீருப் புராணம்

சீருப் புராணம் ஒரு சீரான புராணம். நபிநாயகம் (ஸல்ல) அவர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது. கி. பி. 17-ம் நூற்றுண்டில் துமிழ் நாட்டிற் பிரகாசித்த உமறுப்புலவர் என்னும் பாவேந்தரால் பாடப்பட்டது.

புராணம் என்றால் தொல்கதை. சீரு என்றால் வரலாறு (சீறத் என்ற அரபுச் சொல் சீரு என மருவியது.) எனவே வரலாறுகிய தொல்கதை என விரியும்.

மதத்தலைவர்களைக் காவிய நாயகர்களாகக் கொண்ட காவிய வரிசையில் சீருப்புராணம் ஒன்று-குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. இல்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சியில் அதிகம் பங்கு இதற்கு உண்டு.

தன்னிகில்லாத் தலைவனை உடைத்தாய் இப்புராணம் பெருங் காப்பியமாகக் கொள்ளப்படலாம். தமிழ் இலக்கண இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த பயிற்சியும் இயல்பான கவித்துவமும் வாய்க்கப்பெற்ற கவிஞர் உமறுவுக்கு இப்பெருமை உரியது. பின்பற்றல் காவியமாயினும் காவியச்சுவை துணும்புகின்றது.

இக்காவியம் விலாதத்துக்காண்டம், நுபுவ்வத்துக்காண்டம், ஹிஜாறத்துக்காண்டம் என மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. விலாதத்துக்காண்டம் நபிநாயகத்தின் (ஸல்ல) இளமை வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. ‘விலாதத்’ என்ற அரபுச் சொல்லின் கருத்து பிறப்பு என்பதாகும். இரண்டாவது காண்டம் இல்லாம் நெறி நபி (ஸல்ல) க்கு அருளப்பட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றது. ‘நுபுவ்வத்’ - தீர்க்கதறி சனம். இறுதிக்காண்டம் நபி பெருமானுர் மக்கமா நகரைவிட்டு மதி ஏவுக்கு ஓடிய செய்தியைக் கூறுகின்றது. ‘ஹிஜாறத்’ - இடம் விடுப் பெயர்தல்.

விலாத்துக் காண்டம்

கடவுள் வாழ்த்து!

திருவினும் திருவாய்ப் பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளிவினும் தெளிவதாய்ச் சிறங்க
மருவினும் மருவாய் அனுவினுக்கு அனுவாய்
மத்தத்திடாப் பேரோளி அனைத்தும்
பொருவினும் பொருவா வடிவினும் வடிவதாய்ப்
பூதலத்து உறைந்த பல்லுயிரின்
கருவினும் கருவாய்ப் பெருந்தலம் புங்க
கருத்தனைப் பொருதுதல் கருத்தே.

இருவிழி சிவங்கு கனற்பொறி தெறியப்
எடுத்தகைக் கதையினால் உறுக்கி
வரும் அவர் எதிர்நின்று ஒருமொழி கேட்ப
மறுமொழி கொடுத்திட அறியேன்
தருமமும் பொறையும் அறிவும் மற்றறிந்து
தன்னையும் என்னையும் அறியப்
பெருவரம் தருவாய் ஆதிரா யகனே
பேதியாச் சோதிமா முதலே,

அலிமா முலையமுதம்

[நாட்டுப் படலம் முதல் கஃபத்
துல்லா வரலாற்றுப்படலம் முடிய
வுடைய விலாத்துக் காண்டத்தின்
25 படலங்களில் நான்காவது பட
லம் அலிமா முலையுட்டு படலம்]

அந்தக் காலத்தில் மக்கமா
பதியில் குறைவிகுலக்குழங்கதைகளை
நாட்டுப்புற அரபிப் பெண்களிடம்
ஒப்பு வித்துப் பாலூட்டுவிப்பது
செல்வங்களின் வழக்கம். செவிலத்
தாய்மாரின் வளர்ப்பால் சகோதர
பாசம் பெருகும் என்ற நம்பிக்கை.

நபி பெருமான் (ஸல்) அவ
திரித்த காலத்தில் குஜையின் நாட்
ஷல் பெரும் பஞ்சம் ஸிலவியது.
பஞ்சத்துக்காற்றுத் துவுரப்
பாவையர்கள் கூலிப்பால் கொடுக்
கும் னோக்குடன் மக்கமா நகரத்
துக்கு வந்தார்கள். அப்படிவந்தவர்
களில் ஒருத்திதான் அலிமா. தவப்
பயன் போலும், முகம்மதுவைப்
பாலூட்டி வளர்க்கும் பாக்கியத்
தைப் பெற்றார். பாலமுதன்
கொடுத்து, முகம்மதுவைப் பூர்
வணங்கும் ஆளாக்கிவைத்த செய்தி
களை, இனி, கவிதைகளிற் காண்க.
இதற்கு முன்,

(அ) நபியை வளர்த்திடும் நல்விருப்பு

பிறந்தவுடன் அன்னை
ஆயினு பால் கொடுத்தாள்.
அடுத்து, நபிநாயகத்தின் (ஸல்)
பெரிய தங்கைதழையில் ஹபின்
அடிமைப் பெண்ணுகிய துவைபத்
துல் அஸ்ஸமிய்யா பால் கொடுத்
தாள். இன்னும், நபி அவர்களின்
பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிபின்
மஜைவியாகிய ஹாலாவும் பாலமு
தம் கொடுத்தாள்.

— பீரம்பேணி பாரந்தாங்கும் —

கலிவிருத்தம்

வின்சன்னவர் வேட்கை

அறிவத பறமுறை பயிற்றி அன்புடன்
நெறிவளர் தரவளர்த் திடுவம் நீயெமக்கு
உறுதியாய் முகம்மதை அருளென்று உன்னியே
இறையுடன் மொழிந்தனர் அமர் யாருமே, (1)

[அதபு - (அரபுச்சொல்) - ஒழுக்கம்]

பதவுரை : ‘அறிவு - அறிவையும், அறம் அதபு - அறநெறி
களையும், முறைபயிற்றி - முறைப்படி யயிலச் செய்து,
அன்புடன் நெறிவளர்தா வளர்த்திடுவம் - உள்ளன்போடு
சாந்திமார்க்கம் வளரும்படியாக வளர்த்து வைப்போம்.
நீ எமக்கு உறுதியாய் முகம்மதை அருள் - ஆண்டவனே !
நீ எங்களிடம் நிச்சயமான நம்பிக்கையுடன் முகம்மதை
ஒப்படைத்து அருள்புரிவாயாக - என்று உன்னியே அமரர்
யாரும் இறையுடன் மொழிந்தனர் - என்று மிகப் பிரயா
சைப்பட்டுத் தேவர்கள் அனைவரும் ஆண்டவனுடன் பேசி
வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

விளக்கம் : சாந்திமார்க்கம் வளரவேண்டுமென்ற
தேவர்களின் பெருவிருப்பு. முகம்மது (ஸல்)
அவர்களை அதற்குத் தக்கதராக வளர்த்திட
வேண்டுமென்ற ஆவலைத் தேவர்களிடம் தூண்
டியது. தூண்டவே தம் பெருவேட்கையை
இறைவனிடம் தெரிவி த்து, பணிவங்புடன்
இறைவனைக் கேட்டுக்கொள்கின்றார்கள்,

சாந்திநெறி வளர்த்திட அவதரித்த நபி பெரு
மானுரை வளர்க்கும் வேட்கையைத் தெரி

வித்தார்கள் எனக் கூறுவதன் மூலம் கவிஞர் பின்வரும் சர்ந்திமார்க்கத்துக்கு முன்னரே மணியோசை எழுப்பியுள்ளது கவித்துவ தீர்க்க தரிசனத்திற்கு மதிப்பு அளித்துவிட்டது.

இலக்கண விளக்கம் : அறம் அதபு : பண்புத் தொடர். அன்றி மொழிமாற்றம் (அந்துவயம்) செய்யா மல் அறிவும் அதபும் அறமும் எனக் கருத்துரைப்பின் எண்ணும்மைத்தொகை என்க. வளர்ந்த (வளர) : துணைவினைபெற்ற செயவென் வெங்சம்; தர : சிரளவைச் சிராக்கும் துணைவினை. இறையுடன் : ஏழாம் வேற்றுமை-இடம் > இடன் > உடன். இறைவனும் பேசியிருந்தால் உடனிகழ்ச்சி 'உடன்' என்க. யாரும் : யாவரும் எண்பதன் இடைக்குறை.

தேவமகளிர் திருவுள்ளாம்

நம்பெரும் பேறென நபியைப் பொன்னுலது
அம்பொளீர் ஆட்டினல் லமுத முட்டியே
எம்பதிக் கரசென இயற்று வோமென
உம்பர்தம் மகளிர்கள் உவந்து கேட்டனர். (2)

ப. 2: 'நவியை - எம்பெருமானாரை (ஸல்), நம்பெரும்பேறெனநாம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மிகமிகப் பெரிய பேரூக்கருதி, அப்பொன்றுவகு அம்பொளீர் ஆட்டி - இப்பொன்றுலகின் நன்றீராகிய புண்ணிய நீரில் குளிப்பாட்டி, நல்லமுதம் ஊட்டி - (மண்வாழ் மாந்தர்க்குக் கிடைப்பதற்கருமையான) நல்லமுதை அன்புடன் தீத்தி வளர்த்து, எம்பதிக்கு அரச என இயற்றுவோம் - இப்பொன்றுலகப்புரந்தர் என்று சொல்லும்படியாக ஆக்கிவைப்போம்'

என உம்பர்தம் மகளிர்கள் உவந்து கேட்டனர் - என்று தேவமகளிர்கள் மதிழ்ச்சியோடு 'அல்லாறு'வை வேண்டிக் கொண்டார்கள்,

2. வி: இவ்விரு கவிதைகளிலுமிருந்து அறிலுடித் தலையரை அறவழி வளர்ப்பது தந்தையர் கடன் எண்பதும், அழுதூட்டி அன்புடன் வளர்ப்பது அன்னையர் கடன் எண்பதும் குறிப்பாக உழறு அவர்களால் உணர்த்தப்படுகின்றது அல்லவா? 'தாயோடு அறுசவைபோம், தந்தையோடு கல்விபோம்' என்ற தமிழ்ப்பாடல் இங்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

3. வி: நம்பிப்பூரும் பேறு (நம்முடைய பெரும்பேறு): ஆரூம் வேற்றுமைத் தொகை. 'நம்பெரும் பேறு' எண்பது பாடமாயின் நாம் பெறும் பேறு எனக் கருத்துக்கொண்டு எழுவாய்த் தொடர் என்க. நாம், நம் என முதற்குறையாகியது எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். எதுகை நோக்கி இக்குறை ஏற்படுவது மரபு எனக் கூறுவோருக்கு. முதலடி தவிர்ந்த ஏனைய அடிகளில் இக்குறை ஏற்படுவதே இயல்பான தெனக் கூறி 'நம் பெறும் பேறு' என்ற பாடத்தை விலக்குக. இது தமிழ்நாட்டு ஓவிப்பால் அச்சாகியது போலும்.

விலங்கின விருப்பு

நான்மறை நபியைம் மிடத்தில் நல்கினுல் பான்முலை கொடுத்தியாம் பரிப்பம் தம் மென்மான்மரை விலங்கினம் அனைத்தும் வாய்த்திறந்து என்மில் அவன்தனை இரந்து கேட்டவே. (3)

ப. உ: நான்மறை நபியை எம்மிடத்தில் நல்கினால் - நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த விற்பன்றாகிய நபிநாயகத்தை (ஸல்ல) எம்மிடம் விருப்போடு கையளித்தால், பால்மூலை கொடுத்து யாம் பரிப்பம் - முலையமுதம் ஊட்டிப் பரிவோடு வளர்ப்போம், தம் என - தருக என்று, மான் மரை விலங்கினாம் அனைத்தும் வாய்திறந்து, - ஈனாம் இல் அவன் தனை இரந்துகேட்ட - இயல்பிலே குறை எதுவுமில்லாத நிறைவான பரம்பொருளைக் கெஞ்சிக் கேட்டன:

உ. வி: நபி அவதாரத்தால் மாக்களுக்குக்கூட நல்லுணர்வு எழுகின்றது போலும். வாய் திறந்து கதறும் கீனக்கும் வனவிலங்குகள் வாய் திறந்துபேசுவது நற்சகுனமன்றி வேறெறவில்லை? கண்திறத்தல் போல் வாய்திறத்தலைக் கொள்க, முதன்முதலாகப் பேசுகின்றன. அதுவும் நன்ற பேச்சு.

அபரானி மொழியிலுள்ள தொளராத், யூனிமொழியிலுள்ள ஸ்டூர், சுர்யானி மொழியிலுள்ள இஞ்சீல், அறபி மொழியிலுள்ள குர்காள் என்பன இறைவனுல் அருளப்பட்ட நான்கு வேதங்களாகும்.

நன்மறையெப்பதன் எதுகை நோக்கிய நீட்டம் நான்மறை எனக்கொண்டால், சிறந்த திருமறையாகிய திருக்குர் ஆனை இவ்வுச்சுக்கு 'இறக்க' இருக்கும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்ல) எனப் பெரருள் கொள்க.

இ. வி: இல்லவன்: இல்லவன் > இல்லவன். வினையாலையும் பெயர். கேட்ட: அன் சாரியை பெறுத அஃறினைப் பன்மை இறந்தகால வினை முற்று.

குருவிகளும் கேட்டன

இவைத்துளமும் புன்னொலாம் ஏன் தன்னிடத் (து) உரைத்திடும் எங்கள்பால் உதவின் நன்நபி வருத்தமொன் (ரு) இன்மையா மதுரத் தேன்கனி அருத்தியாம் வளர்ப்பதற்கு (ரு) ஜய மில்லையே. (4)

ப. உ: இரைத்து எழும் புன் எலாம் - ஒவியெழுப்பி மேலெழுகின்ற பட்சிக் கூட்டங்கள் அனைத்தும், ஏன் தன்னிடத்து-ஏகனுகிமி இறைவனிடத்து, நன்நபி எங்கள்பால் உதவின் - மன்னுயிர்க்கு நன்மைதரும் நபி பெருமானுரை (ஸல்ல) எங்களிடம் தந்துதவினால், வருத்தம் ஓன்று இன்மையாக-எவ்வித துன்பமும் தாக்கமும் இல்லாமலே, மதுரத் தேன்கனி அருத்தி - நாவிற்கு இதந்தரும் தேன்சிந்தும் கனிகள் பல வற்றையும் ஆசைப்படும் உணவாகக் கொடுத்து, யாம் வளர்ப்பதற்கு ஜயம் இல்லை - யாம் வளர்த்துக்கொள்வதில் தேவரிர் எவ்வித ஜயப்பாடும் கொள்ளத் தேவையில்லை, என்று உரைத்திடும் - என்று முறையிட்டுக் கொண்டன.

(உதவின் வளர்ப்பதற்கு ஜயமில்லையே என்று புன்னொலாம் உரைத்திடும் என இயையும்.)

மனிதன் ஆசைப்படும் குருவிகளும் மனிதனை ஆசைப்படுகின்றன போலும். வளர்ப்புப் பட்சிகளுக்கு நாம் கொடுக்கும் உணவு மதுரத்தேன் கனிகள் அல்லவா?

இ. வி: எழும் புன்; வினைத்தொகை. இன்மையாக: இன்மையா எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது,

கலித்துறை (கலிந்தில்துறை)

இறைவன் திருவளாம்

என்று கூறிய பலமொழி கேட்டபின் இறையோன் மன்ற வங்குழு லாள் அவி மாவெனும் மடங்கை வென்றி யாழில் கொடுப்பதும் வளர்ப்பதும் விருப்பம் அஸ்ரி யேதகு மோபிற் தமக்கென அறைந்தான். (5)

[மன்றல் - மணம், வென்றி - வெற்றி. அவிமா: ஹவிமா என்னும் பேரின் தமிழ்வடிவம்.]

ப, உ; என்று கூறிய பலமொழி கேட்டபின் - இவ்வாறெல்லாம் அமராும் அரம்பயரும், பறவைகளும், விலங்கினக் நறவை களும் வேண்டிக் கொண்டவற்றைத் திருச்செஷி மடுத்த பின்பு, இறையோன் - அல்லாற் ஆகிய ஆண்டவனுர், மன்றஸ் அம் குழலாள் அவிமாவனும் மடந்தத - மணம் ஊட்டிய கூந்தத் சிறப்பினளாகிய அவிமா என்னும் குடும்பப்பெண், வென்றியாக மூலை கொடுப்பதும் வளர்ப்பதும் விருப்பம் அன்றி - வெற்றிப் பூரிப்புடன் முலையமுதாட்டி நாசியை (ஸ்ல) வளர்த்திடுவது நம் கருத்தன்றி, பிறர் தமக்குத் தத்மோ - பிறர் வளர்த்திடுவது தகுதியன்று, என அறைந்தான்-என்று அழுத்தமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

உ. வி: மனிதமகனி, மனி தப் பெண்ணுலேயே வளர்க்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற நியதியே இறைவன் திருவளமானது. எனவே, அனைவர் கோரிக்கைகளும் ஆண்டவனுல் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டன.

இ. வி: தத்மோ: ஒகாரம் எதிர்மறைப் பொருளாது, விருப்பம் அன்றியே: விருப்பமே அன்றி எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. பிறர் தமக்கு; தம், அ - இரண்டும் சாரியைகள்.

எதிர்வார்த்தை இல்லை

இறைவன் இம்மொழி கூறவும் அமர்கள் யாரும் பிறமொழி மின்திலர் மனத்திடை பயம்பெரி தானும் சிறைவி ரங்கிடிடும் பறவையும் விலங்கினத் தீரங்கும் மறுமொழி பிக்கிடம் இல்லெனப் போற்றின மதிழ்ந்தே, (6)

உறரநடை: இறைவன் திருவளம் இவ்வாருக்கியதும், விண்ண வர்கள் எவரும் வேறு வார்த்தைகள் கூறினால்லை; குறிப் பறியாது கூறிவிட்டோமே எனக் கருதினர் போலும், மனதில் பயம் மிகுத்து காணப்பட்டார்கள், வட்டமிடும் பறவைகளும், முட்டாமற் செல்லும் விலங்கினங்களும் இனி எதிர்வார்த்தை பேசுதற்கு இடமில்லையென்று மனப் பூரிப்புடன் ஜறைவன் முடிவை ஏற்று இறைவனை வழிபட்டுக் கொண்டன.

உ. வி: வட்டமிடும் பறவைகளாற்கூட இறைவனை வளைக்கமுடியவில்லை. ‘வட்டமிட்டு’ இறைவனை எவராலும் வளைக்க இயலாது.

இ. வி: மொழிந்திலர்: முற்றெச்சம். இல்லை. ஐம் பால் முவிடக் குறிப்புவினைமுற்று, இறுதி எழுத்துக் கெட்டு. இல் என நின்றது.

(இ) ஹலிமாவின் வரலாறு

கவிக்கூற்று

கனைக டற்றிரை ஆடைதுழ் பாரினில் கவின்கொண்
டஜைய நாட்டினில் அறபெனும் வளமைநா டத்துங்
குனையின் என்றெரு பதி அவி மாகுடி இருந்தார்
இனைய ஊரினில் நடந்தவா(று) எடுத்திசைத் திடுவோம். (7)

[கனைத்தல் - ஒலித்தல். அறபு - அரபுநாடு.
குனையின்-அரபு நாட்டிலுள்ள ஊர்ப் பெயர்.]

ப. உ : கனைகடல் திரை ஆடைதுழ் பாரினில் - ஒலிக்கும் கடல்
திரையாகிய ஆடை அணிந்த பூவுகளில்; கவின்கொண்டஜைய
நாடு அறபு எனும் வளமைநாடு - அழகு குடிகொண்டால்
ஒத்த நாடு அராபிய நாடு என்னும் வளங்கொழிக்கும்
நாடாகும். அதனுள் குனையின் என்றெரு பதி அவிமா
குடியிருந்தார் - அவ் அராபிய நாட்டில் குனையின் என்ற
ஹால் அவிமா என்னும் பெண் வசித்துவந்தாள். இனைய
ஹாரில் நடந்தவாறு எடுத்து இரைச்திடுவோம். தவமகளாகிய
அவிமா வசித்த இந்த ஊரில் நிகழ்ந்தவற்றை இரைக்
கூறுவோம்.

இ. வி : கனைகடல் வினைத்தொகை. தீரை ஆடை:
தொகை உருவகம். நாட்டினில்: 'இன்'னும்,
'இல்'னும் தவிர்வழிச் சாரியைகள்.

கவினிருத்தம்

பஞ்சப்பாடு!

கருங்கடல் நீரையுண் டெழுந்து கர்க்குலம்
பெருந்தரை எங்கனும் பெய்தல் இல்லையால்
இருந்தபைங் கூழெலாம் கருகி எங்கனும்
பரந்து சிறுவிலைப் பஞ்ச மானதே. (8)

உ. ந : சமுத்தீர நீரையுண் எழுகின்ற கருமுகிற் கூட்டப்
கள் அப்பெருநிலப் பரப்பில் எங்காவது பெய்தது இல்லை;
அதனால் அந்நாட்டிலேற்றிய பயிர்களெல்லாம் கருகிலிட்டன.
இக்கருகிய காட்சியைத்தான் அப்பெருநிலப் பரப்பில் எங்கும்
காணக்கூடியதாக இருந்தது. குறைந்த விலைக்கு
மக்கள் வாங்கி அனுபவிக்கக்கூடியப் பொருட்கள் எதுவும்
இல்லாத ஒரே பஞ்சம் நாட்டில் தலையெடுத்தது.

உ. வி : சிறியவிலைக்கும் (குறைந்தவிலை, மலிவான
விலை) பொருட்கள் இல்லையென்றபடி அந்நாட்டில்
அதிகமாகப் பயிரிடப்படும் தாவியப்
பொருட்களும் கருகியதால் இந்நிலை ஏற்பட்டது.

கொலை அரசின் கொடுங்கோண்மை

மலிபசி யானையாய் வறுமை சேனையாய்ப்
பலபரி பவங்களாய்ப் பழிர தங்களாய்க்
கவியமைச் சர்த்துறைக் கணக்கார் கோபமாய்க்
கொலையர் சன்கொடுங் கோலங் டாத்தினு. (9)

ப. உ : மலிபசி யானையாய் - அடங்காப் பசி, யானைப் படையாய்,
வறுமை சேனையாய் - பஞ்சம் காலாட் படையாய், பவம்
பல பரிகளாய் - பாவங்கள் பலவான சூதிரைப் படைகளாய்,
பழி ரதங்களாய் - பழிச்சொந்தகள் தேர்ப்படைகளாய், கனி
அமைச்சர் (ஆய்) - சனி, வஞ்சகம் மந்திரிகளாய், துறை
(தொறும்) கோபம் கணக்கராய் - வாழ்வின் ஒவ்வொரு
துறைகளிலும் சினப்பு கணக்காளர்களாய் (கொண்டு),
கொலை அரசன் கொடுங்கோல் நடத்தினான் - கொலை என்னும்
அரசன் கொடுங்கொன ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

சாரம்: பசி பட்டினி காரணமாக, கணந்தேர
றும் உயிர்கள் மாண்டு மடிகிண்றன என்பது

கருத்து. எங்கும் கொலை! ஒரே கொலை!
கோரக் கொலை!

உ. வி: பஞ்சப்பரட்டில் கற்பனை கண்விழிக்கும் கவிதை இது, உருவக அமைப்பு, பஞ்சப் படைப்பதைப்பிற்கு அநுமை தருகிறது. பஞ்சத் தீற்கு இரங்கும் நெஞ்சம் பஞ்சப்பாட்டில் இனிக்கவும் செய்கிறது. அழகிய குளையின் அருவருப்பான கொலைக் காடாகிவிட்டது.

பெண்மையரசுக்குப் படைவகுத்த புகழேந்தி போல், கொலையரசுக்கு இதுஇது நாற்படையென வகுத்த உமறுவின் கற்பனை பஞ்சத்திற்கு உயர் வளித்துவிட்டது.

பசியை யாணையாக உருவகித்து, பசிக்குக் காரணமான வறுமையைக் காலாட்படை என்றில் ஓருவித வறுமை காணல்கூடும். ஆனால், இங்குத்தான் புலவரின் திறன் சுடர்விடுகின்றது. வறுமை ஓரேயிடத்தில் இல்லை, சந்து பொந்து மூலை முடுக்கெல்லாம் ஓடித்திரிகின்றது. இராணுவ வீரரின் போக்கும் இப்படித்தான்,

ஒரு நாட்டில் பொருநாதர்ரவளம் இல்லை யானால் அந்நாடு பசி, பாவம், பழி, வஞ்சனை, சினப்பு முதலான இழிகுணங்கள் எல்லாவற்றுக்குமே ஆதாரமாய்விடும். சகல துண்ப விளைவுகளுக்கும் காரணம் வறுமையே, கவிஞரின் நோக்கு ஒருவித சோசலிச நோக்கு.

சினப்பு எப்பொழுதும் தப்புக்கணக்குப் போடுவது. எனவே, குளையின் நாட்டில் தப்புக்கணக்கு மிஞ்சிவிட்டது என்பதும் கருத்து.

இ. வி: தொறும், கொண்டு என்பன இரண்டும் சொல்லெச்சம். ‘ஆய்’ என்பதனை அமைச்ச ருடனும் கூட்டுக.

இலம்பன்னும் அரசு

குலமுறை மன்னர்ப்போய்க் கொடிய பாதகர் தலைவிலம் புரந்திடும் தகமை போலவே நலனுறு கொடையெனும் நாம வேந்துகெட்டு) இலவனனும் அரசவீர் றியந்த காலமே, (10)

[வீற்றிருத்தல் - வருத்தமின்றி இனிதிருத்தல்]

ப. வி: குலமுறை மன்னர்ப்போய் - பரம்பரை அரசர்களின் பண்பான ஆட்சி மறைந்து, கொடிய பாதகர் தலைவிலம் புரந்திடும் தகமை போலவே - பழி பாவத்துக்கு அஞ்சாத எத்தர்களின் மூனை நிலமாறும் தன்மைபோல, நலன்உறு கொடையெனும் நாம வேந்துகெட்டு - நன்மை தருகின்ற வண்ணமை என்னும் புக்கறும் ஆட்சி தொலைந்து, இலன் எனும் அரசு வீற்றிருந்த காலம் - இல்லையென்னும் அரசு ஆட்சிபீட்டத்தில் அமர்ந்திருந்த காலம் அக்காலமாகும்.

உ. வி: ஈவாரும் ஏற்பாருமில்லாத ஒரு நாட்டுக்குப் பதிலாக இரப்பாரின் நாடே ஆகிவிட்டது அரபுநாடு. பண்புகளைப் பாத்திரங்களாக்கும் உமறுவின் திறமை சிந்திக்க வேண்டியது. பரதேசியின் மோட்சப் பிரயாண ஆசிரியர் போவில்லாவிட்டரலும் உருவக அமைப்பு விவேகமாக உள்ளது.

இ. வி, போல: செயவெண்ணெச்சம். நலன்: நலம் என்பதன் போலி. இலன்: இலம் என்பது இலன் என நின்றது. இல்லாமை என்பது கருத்து. ‘அம்’ பகுதிப் பொருள் விகுதி. பாடு என்னும் தொழிற் பெயர் விகுதியுடன்

சேர்ந்து இலம்பாடு எனவும் வரும். வீற்றிருத் தல் ஒரு சொல்.

செல்வம் படைத்தவர் தரித்திரம் படைத்திடல்
உருத்திரண் டெமுந்தபொய் யுட்மபை மெய்யெனத்
திருத்துபுன் ணியம்புகழ் தேடி நாடொறும்
வருத்தமின் றிப்பொருள் வழங்கு மேலவர்
தரித்திரம் படைத்திடுஞ் சாம காலமே. (11)

சொமம்-பஞ்சம். நாள் + தொறும் = நாடொறும்]

ப. ஒ: உருத்திரண்டு எழுந்த பொய் உடம்பை - பிள்ளைமைக் காலத்திலிருந்து ஓவ்வொரு உறுப்பும் வளர்ந்து திரண்டு மூழ்மைபற்ற பொய்யுடலை, மெய்யெனத் திருத்தும் புண்ணியம் புகழ்தேடி - அவ்வடல் பொய் என்பதை இல்லை. இல்லை மெய்யென்று திருத்தி வைத்திடுகின்ற புண்ணியத்தை யும் புகழையும் தேட்டமாக்குவதற்காக, நாள்தொறும் வருத்த மின்றிப் பொருள் வழங்கும் மேலவர் - பொருள் போகின் றடை அதனால் நாம் பின்னுக்குத் துண்பப்பட வேண்டி வருமே என்கின்ற மனவருத்தமில்லாமல் ஓவ்வொரு நாளும் இருப்போர்க்குப் பொருளை அன்றிக்கொடுக்கும், மேலவர் தரித்திரம் படைத்திடும் சாம காலமே - பெரியோர்களும், தரித்திரத்தைத் தேடிக்கொள்ளும் பஞ்ச காலம் அதுவாகும்.

உ. வி: உடம்புக்கு 'மெய்' என்றும் ஒரு பெயருண்டு. நிலைத்திருக்காத உடல் பொய்அல்லவர? இது மெய்யானது. தமிழ் இலக்கணநூலோர் இவ்வரறு கூறுவதை மங்கல வழக்கு என்பர்.

ஆனால், இங்கே கவிஞர் உடல் பொய் அன்று, பொய் என்று கூறுவதை மெய் என்று திருத்திவிட வேண்டும் என்ற ரீதியில் செல்கின்றார். அதற்கு நல்லதொரு காரணம் தருகின்றார். அதுவே நுடி

பம். பொய்யிலிருந்து புண்ணியம் பிறக்காது, புகழ் பிறக்காது என அழகுபடக் கூறுகின்றார். மிக ஆழமான ஒரு தத்துவப் பரவையில் சுழியோடு கிணறுர் கவிஞர். புண்ணியம் நிலையானது; நிலையன புண்ணியம் பொய்யிலிருந்து எப்படிப் பிறக்க இயலும் என்பது வாதம். ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியது. பொய்யிலிருந்து பிறப்பது பாவழும், பழியும். ஆகவே, புண்ணியத்தையும், புகழையும் தேடுவதற்குக் காரணமாக உள்ள இவ்வட்டலைப் பொய் என்றால், அப்படிக் கூறுவது பொய் என்ற சிந்தனை ஒட்டத்தில் : "மெய்யெனத்திருத்து புண்ணியம்" என்றார்.

'இட்டார் பெரியோர்' - மேலவர்.

இ. வி: தேடி: செயவென்னெச்சத்திரிபு, 'பரிசுகிட்டு வாழ்ந்தவன்' என்பதுபோல் நின்றது.

உற்பத்தி நாசம்

நெடுநிலம் பாரறத் தொட்டு நீரிறைத்(து) இடும்பையிர் செய்துகாத் திருந்து கள்வரால் படுமூறறப் பாடெலாம் படப்ப வித்திடாக் கொடுமையா லகவிலை குறைந்த காலமே. (12)

ப. உ: நெடுநிலம் பார்அறத்தொட்டு நீர் இறைத்து இடும்பையிர் செய்து - நீண்ட நிலப்பாப்பில் அதிகம் ஆழமாகத் தோண்டி நீர்பாய்ச்சி, அந்நீர்ப் பாய்ச்சற்பபிர்களை ஏற்றி, காத்திருந்து-காவல் செய்திருந்து, கள்வரால் படுமூறறப்பாடெலாம்பட (வும்) - திருடர்களால் உண்டாகின்ற வில்லங்கங்கள் எல்லா வற்றிற்கும் ஈடுகொடுத்திருந்தும். பலித்திடாக் கொடுமையால் - பயிர்கள் பலிக்காமல் கருகிப்போன தொடுமையால்,

அகவிலை குறைந்த காலமே - அடக்கவிலைப் பொருட்களைல் வரம் இல்லாமற் போன்காலம் அக்காலமாகும்.

2. வி: அத்தேசத்துப் பயிர்களெல்லாம் நீர்ப் பரய்ச்சற் பயிர்களாகும். அதுவும் ஆழமாகத் தோண்டி நீர் இறைத்தல் வேண்டும். அப்படி ஆழநீர் எடுத்துப் பாய்ச்சியும், பயிர்களைக் கண்கொட்டாமற் கண்காணித்தும். கள்வர்களின் தொல்லைகட்கு ஈடுகொடுத்தும் பயன் தருகாலத்தில் அவையெல்லாம் கருகிப் போய் விட்டன. அதனால் எங்காவது தப்பியொட்டி, பயிர் பச்சை பலன் தந்தது என்றால் அப்பனி அடக்கமான விலையில் இருக்காது. பொருள் குறைவு; தேவை அதிகம். அதனால் அதிகவிலை பொருட்களின் விலையாகி விட்டது. சாதரரண மக்கள் அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கக் கூடியவர்கள்லர். பட்டினியும் சாவும்தான் மிச்சம்.

அதிகவிலை அகவிலை ஆனது, அன்றி. வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் விலைகூடியிட்டன என்று மாம். (அகப்பொருட்களின்) விலை அகவிலை. நூகர்ச்சிப் பொருட்களின் விலை மாத்திரமன்று. நாளாந்தப் பாவனைப் பொருட்களின் விலையும் கூடியிட்டது. அகவிலையும், சிறுவிலையும் உற்பத்தியில்லையென்று சொல்லுகின்றன. அகவிலை குறைந்த காலமாத வரல் கூடுதலான விலை கொடுத்து வாங்கவும் பொருளில்லையே.

3. வி: படவும்: உம்மை தொக்கது செய்யுள் விகாரம்.

எங்கும் பிரேதமயம்

காயிலை கிழங்கெலாம் கருவறுத் துக்கான் மேய்விலங் கினம்பல கொன்று மென்றுமே தீயவப் பசிப்பினி தீண்ட வால்ஜூனம் மாய்வறும் சடம்பல மலிந்த காலமே (13)

ப. 2.: காய் இலை கிழங்கெலாம் கருவறுத்து - காயும் இலையும் கிழங்குகளும் ஆகிய தாவரப்பகுதியெல்லாம் முற்று கழியுமட்டும் நின்று, (அதன்பின்) கான்மேய் விலங்கு இனம்பல கொன்று மென்றும் - காட்டு மேய்ச்சற் கால் நடைகள் பலவற்றையும் கொன்று உண்டும். (இன்றும் பசி போகாகமயால்) அவற்றின் எலும்புகளை உழித்துக், தீய அப் பசிப்பினி தீண்டலால் - (இதன் பிற்பாடும்) மிகக்கொடிய பசிப்பினியே கூடிவருதலால், சனம் மாய்வறும் சனமெல்லாம் சாதும், சடம்பல மலிந்தகாலமே - (அதனால்) பிரேதங்கள் எங்கும் மிகக் கூடுதலாகக் காணப்பட்ட காலம் அக்காலமாகும்.

2. வி: இனி, பயிர் பச்சை உண்டாக முடியாத அளவுக்கு அவற்றையெல்லாம் கருவறுத்தாயிற்று. மேய்ச்சல் மந்தைகளைத் தானும் கொல்வதிற்கில்லாமல் அவையும் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன. எலும்புகளை மென்று வாழுவதும் சாத்தியமில்லை. பஞ்சத்தை உமறுபோல் வேறெறவறும் இவ்வளவு வளமரகச் சித்திரிக்க இயலாது. இது பஞ்சத்தின் கவிதை வளம்.

பயிர் பச்சை இல்லை, கால்நடைகளில்லை; மனி தன்தான் மிச்சமாக உள்ளவன். அவனும்தான் பிரேதமாகி விட்டரன், என்ன பஞ்சமோ இது!

குலம்பிறழ்ச்சி

நலந்தருங் கற்பெனும் நாமங் கெட்டுடல்
உலர்ந்தறப் பசியினுல் ஒடுக்கி யீனர்தம்
இலங்தொறும் புதுந்திரங் திடைந்து வாழினற்
குலந்தலை மயக்கிடும் கொடிய நாலமே (14)

உ. ந: அனைவருக்கும் நன்மைசூரும் கற்பென்னும் வார்த்தையே ஒழிந்தது; உடலம் உலர்ந்து சுருவாடாகியது; மிக்க பசியினுல் எஜுப்புக் கூடாகியது சனர்களின் இல்லந் தோறும் சென்றிரந்தும் கட்டுவிட்டது. கட்டுவிட்டு வாடியது. இது உயர்சாதி, இது இழிசாதி என்றறிய முடியா அளவுக்கு இருசாதிக் காரர்களும், ஒரு சாதியாய்க் கலந்து கொடிய காலம் இப்பஞ்சகாலமாகும்.

உ. வி: எல்லாரும் ஒரு குலமாயது பஞ்சத்தால் ஏற்பட்ட காரியம்-

கற்பு - கலங்காத நிலை இதுதான் கலங்கிய நிலையாயிற்றே என்பார் 'கற்பெனும் நாமங் கெட்டு' என்றார்.

பஞ்சப் புயல்

மதலைகள் பிறர்மனை வாயில் தூங்கினின்(ரு)
இதுயனோந் திருக்கூயேத் தீர்ப்பக் கண்டுதாய்
விழிகொலென் ரேங்கிட வேறு வேறுதாய்ப்
பதிகுலைத் தெறிந்திடும் பஞ்ச காலமே.

[ஏந்தி + இரப்ப = ஏத்திரப்ப] (15)

ப. உ: மதலைகள் பிறர்மனை வாயில் தூங்கி நின்று - சின்னஞ் சிறு குழந்தைகள் பிறர் வீட்டு வாசலிலே நான்று கொண்டு நின்று, இதயம் நொந்து இருக்க ஏந்தியிரப்ப - மனம் வெதும்பி இருக்குளையும் தாக்கிப் பிச்சை இடுக என்

திரந்து கொள்ள, (இதனைத்) தாய் கண்டு - இத்துங்பக் காட்சியைப் பெற்ற தாய்மார் பார்த்து, விதி கொல் என்று ஏங்கிட - இதுதான் நாம் செய்த தீவினைப் பயனாக என்று ஏக்கமுற, வேறு வேறுதாய்ப் பதிகுலைத்து எறிந்திடும் பஞ்சகாலம் - ஊரவர்களைப் பதிகுலையாக்கெய்து அடுத்தடுத்த ஊருக்கு வீசி எறிந்துவிடும் கொடிய பஞ்சகாலம் இக்காலமாகும்.

உ. வி: பஞ்சம் புயலைப்போல் மக்கள் வாழ்க்கை யைச் சிங்னுபின்னப்படுத்தி, வீடுவிட்டு ஊரை விட்டு, ஊர் ஊராக அலையச் செய்த காட்சியைப் புலவர் மிகச் சாதுரியமாக வருணிக்கின்றார். நமது மதிகுலைக்கும் அளவுக்கு பஞ்சம் பதிகுலைத்தல் உமறுவை அதிகம் தாக்கி விட்டது போலும். பேய்களைப் பாடுவதற்கு ஜெயங் கொண்டார் போல் பஞ்சத்தைப் பாடுதற்கு உமறுப் புலவரோ?

வேறு வேறுதாய்ப் பதிகுலைத்திடும் பஞ்சகாலம்: தாயையும், பிள்ளையையும் பிரித்திடும் பஞ்சம்; கணவனையும் மனவியையும் பிரித்திடும் பஞ்சம்; சகோதரரையும் சகோதரியையும் பிரித்திடும் பஞ்சம் என எல்லாப் பஞ்சமும் கொள்க.

இ. வி. கொல்; வினாவிடைச் சொல்.

பஞ்சமென் மூருகொடும் பாவி தோன்றிடத் துஞ்சினர் சிலர்தனி துறந்த பேர்சிலர் தஞ்சயற் றடிமையாய்ச் சார்ந்த பேர்சிலர் அஞ்சியே புறங் ரடைந்த பேர்சிலர். (16)

ப. உ: பஞ்சம் என்று ஒரு கொடும்பாவி தொன்றிட - பஞ்சமென்றும் மாபாவி தொன்றியதால், சிலர் துஞ்சினர் - சிலர் மாண்டு மதிந்தார்கள், தனி துறந்த பேர் சிலர் - தனியாகச் சுற்றந்தைவிட்டுப் பிரிந்தவர்கள் சிலர், தஞ்சமற்று அடிமையாய்க் கார்ந்தபோர் சிலர் - ஒதுங்குதற்கு இடமில்லாதபடி யாய்க் கார்ந்தபோர் சிலர், அஞ்சியே புறநகர் அடைந்த பேர் சிலர். சாப பயத்தினால் நகரவிட்டு வெளியேறினார்கள் சிலர்.

இ. வி: புறநகர்: முன்பின்னுகத் தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத் தொகை. சொற்போவி எலக் கூறுவர். அந்று: காரணப் பொருளில் வந்த செய்தென் எச்சம்.

குளையின் ஊரவர் ஆலோசனையும் அவதிநீக்கமும்
கருப்பினிற் சனமெலாம் கலைந்து போதலால்
உரைப்பரும் குளைனென்றும் ஊருள் ஓராலோம்
நிரப்பெறக் கூடியே நினைத்து சாவிசிழு(று)
ஒருப்பட உய்யுமா ஒருத்துப் பேசினார். (17)

[கருப்பு - பஞ்சம். உசாவல் - விசராரித்தறிதல்.
ஒருப்பட - ஒருமனதரக.]

ப. உ: கருப்பினில் சனமெலாம் கலைந்து போதலால் - பஞ்சம் காரணமாக மக்கள் எல்லோரும் ஊர் விட்டு ஊர் கலைந்து போவதால், உரைப்பரும் குளைன் என்றும் ஊருள் ஓராலோம் நிரப்பெறக்கூடியே - மதிப்பு மிகுந்த குளையினார் மக்களெல்லாம் ஒழுங்காக ஒரிடத்தில் கூடி, நினைத்து உசாவி நின்று - தங்கள் கதியற்ற நிலையை நினைத்து ஆஞ்கள் விசரித்து, ஒருப்பட உய்யுமாறு ஒத்துப் பேசினார் - தாமெல்லோரும் ஒருமுகமாக உய்யும் வழியைப்பற்றி ஒத்துப்பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

இ. வி: கருப்பினில்: 'இல்' முசிரும் வேற்றுமை ஏதுப்பொருள். கல்வியிற் பெரிய கம்பன் என்பதுபோல் நின்றது.

மக்கம் ஏகும் முடிபு

மகிதலத் துயர்பதி மக்கம் என்னுழார்
புகுதலே கருமங்கம் பூவை மாரணி
ங்கிலமு தூட்டிட மதலை நல்குவார்
இகல்புரி தெரித்திரம் இலையென் ரேதினார். (18)

[மகிதலம் - பூமி. நகில் - முளை. இகல் - பக்கமை]

ப. உ: மகிதலத்து உயர்பதி மக்கம் என்னும் ஊர் புகுதலே கருமம் - இப்பூமியில் உயர்வுக்குரிய இடமான மக்கமா நகருக்குச் செல்லுதலே புத்திபான செயலாகும்; நம் பூவைமார் அணிநகில் அழுது ஊட்டிட மதலை நல்குவார் - நம்முடைய பெண்கள் அழிய மூலையுமதுட்டிட (அம்மக்கமாநகரத் தனவந்தர்கள்) தங்கள் குழந்தைகளைத் தருவார்கள்; இகல்புரி தெரித்திரம் இலைன்று ஒதினார் - நம்மனதல் போராட்டத்தை எழுப்பியுள்ள தரித்திரம் அதனால் தீர்ந்துவிடும் என்று கூறிக் கொண்டார்கள்.

இ. வி: கதி, 'கெதி'யானதுபோல், தரித்திரம், 'தெரித்திரம்' ஆனது. புரி தெரித்திரம் : வினைத் தொகை.

பயண ஒழுங்கு

மக்கமா நகரெனும் வரிசை யூரதில்
புக்கியாம் பிழைப்பது பொருட்டென் ரெண்ணியே
யிக்கபே ரணவரும் விளம்பிக் காலமே
தக்கநற் பயணமென் ரெடுத்துச் சாற்றினார். (19)

[பொருட்டு - கருத்துள்ளது, செய்யக்கூடியது.]

2. ந: சிறப்பு மிகுந்த மக்க மாநகருக்குச் சென்று அங்கேயாம் பிழைத்துக் கொள்வதே பொருத்தமான காரியமாகும் என்று அனைத்து, அங்கு கூடியுள்ள மக்களில் அதிகமான வர்கள் இழுமுடிவை அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்தி, நாளைக் காலைபிலே பயணம் ஆரம்பமாகும் என்று அழுத்தமாகப் பலர்களும் தெரிவித்தார்கள்.

3. வி: பொருட்டு (பொருள் + து): குறிப்புவினை முற்று; பிழைப்பது என்னும் தொழிற்பெயர் எழுவாய்க்குப் பயனிலெயரகும். காலமே: தெரித் திரம் என்பதுபோல் மக்கள் வழக்குச் சொல்லாகும்.

அலிமாவின் அற்புதக் கணவு

ஆரிது மனைவியாகன் துஞ்சிட .
வேரிய மதியிசை விருக்கம் ஒன்றதில்
தூரிலை பணர்எல்லாம் கனிகள் தூங்கிடச்
சீர்பெறு நறைக்கனி அழுதம் சிந்தவே (20)

【வேரி - வரசனை, விருக்கம் - விருட்சம், மரம்;
அட்சம் அக்கம் ஆனதுபோல், விருட்சம், விருக்கம் ஆனது. (அக்கம் - கண)】

4. உ: ஆரிது மனை அலிமா கணதுஞ்சிட - (குனையின் ஊவில் ஒருவராகிய) ஆரிது ராங்பவரின் மனையான் ஆகிய அலிமா நித்திரை செய்ய, வேரியமழிமிசை விருக்கம் ஒன்று-அவனின் வாசனை மிகுந்த மதியிலே விருட்சமொன்று நிற்கவும், அதில் தூரிலை பணர் எலாம் கனிகள் தூங்கிட - அவ்விருட்சத்தில் தீவிளகள் முடியுள்ள கிளைகளெல்லாம் கனிகள் தொங்கிக் கொள்ளவும், சீர்பெறு நறைக்கனி அழுதம் சிந்த - சிறப்பான மணம் மிகுந்த கனிகளெல்லாம் தேஜைச் சொரியவும் -.

மரகத நிறயரம் மதியில் தோன்றியே
சொரிக்திர்க் கனியெலாம் துய்ப்பச் செங்கயல்
வரியிழி பயில் அலி மாக ணுவினைத்
தெரிதரக் கண்டெழுந்து) எவர்க்கும் செப்பினுள் (21)

5. உ: மரகத நிறமரம் மதியில் தோன்றியே சொரிக்திர்க் கனி யெலாம் துய்ப்ப - பச்சை மணிவண்ணத்தில் அலிமாவின் மதியில் தோன்றிய அம் மரம் சொரிகின்ற ஒளிக்கனிகளை எல்லாம் (மக்களைல்லோருங்) சுவைக்கவும், செம்கயல் வரி விழி மயில் அலிமா கனுவினைத் தெரிதரக் கண்டு - செங்கயல் விழியாளாகிய மயில்போன்ற அலிமா என்னும் மடந்தை கனுவொன்றைத் தெளிவாகக் கண்டு, எழுந்து எவர்க்கும் செப்பினுள் - விழித்தெழுந்து எல்லோர்க்கும் (தான்கண்ட) கனவைக் கூறினால்.

அலிமா தண்மடியில் விருட்சமொன்று ஒங்கவும், அவ்விருட்சத்தில் கிளைகளெல்லாம் கனிகள் தூங்கவும், அவ்வாறு தூங்கும் கனிகள் அழுதனு சிந்தவும் அவ்வழுதத்தை அனைவரும் துய்க்கவும் கனுவொன்று கண்டரெளங்க.

இவ்விரு பாடல்களும் உள்ளுறை உவமைகளைக் கொண்டதாய் அமைந்துள்ளது. விருட்சம், முகமது நபி பெருமான் (ஸல்). இலையும் கிளையும் அன்னவர் வாழ்நாளின் - வரலாற்றின் பல சம்பவங்கள். கனிகள், கருத்துக்கள். அக்கருத்துக்களை மக்களை வரும் சுவைத்தராக்கள். சுகம்பெற்றுர்கள்.

6. வி: மதியிசை: ஏழாமி வேற்றுமை. வேரிய: (வேரி + அ) குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம், தூரிலை (தூர் + இலை): வினைத் தொகை. வரியிழி இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பொருளும் உடன்தொக்க தொகை.

கனுவைக்கேட்ட தந்தை

அறிவறு துவைபெறுங் தந்தை யாகிய
மறையவன் கேட்டுத்தன் மகவை ஓாக்கின்
நெறிதிக்ர் மக்கமா நகரில் நீர்செலின்
பெறுபல நுறுதியுண் டென்னப் பேசினேன் (22)

[மறையவன்-மறைவல்லவன். வேதம் வல்லவன்]

2. ந: (அவிமாவின்) அறிவுமிக்க தந்தையாகிய துவைபு என் தும் வேதியன், மகள் கூறிய கணவுச் செய்தியைக்கேட்டு, 'கன்மார்க்கம் மிகுந்த மக்கமா நகருக்கு நீ சென்றால், நீ பெறுகின்ற பலன் நிச்சயமானது' என்று மகளை நோக்கிக் கூறினான்.

அவிமாவும் ஆரிதுவும் மக்கம் ஏகல்

அம்மொழி கேட்டலி மாவும் ஆரிதும்
நமமையாள் பவனருள் நமக்குதுண் டென்னவே
தும்மினத் தாருடன் கூண்டு தாற்றிலாச்
செம்மைசேர் மக்கமா நகரில் செல்கின்றார். (23)

3. ந: தந்தையாகிய துவைபு கூறிய வாசகத்தைச் செவி மடுத்து, அவிமாவும் அவள் கணவன் ஆரிதுவும், 'நம்மை யானுகின்ற இறைவன்து திருவருள் நாக்கு உண்டு' எனக் கூறவே, தம்முடைய கற்றத்தாருடன் சேர்ந்து தாற்றவற்ற செம்மைப்பாடு மிகுந்த மக்கமா நகருக்குச் செல்லுகின்றார்கள்.

4. வி: என்ன : செயவென்னெச்சம். கூண்டு ; செய் தென்னெச்சம். நகரில் : நாக்காம் வேற்றுமை (உருபு மயக்கம்).

பிரயாணம்

இடுக்கிய குறந்தையும் ஏந்து பிள்ளையும்
வடுப்பிள வளையகண் மான ஞார்க்கனும்
கடுப்பினில் கணவன்மா ஞட்டும் கந்துவைத்து (து)
இடர்ப்படு சிறுநெறி செல்கின் ரூரோ. (24)

[கடுப்பு - விரைவு. பிளவு + அனைய = பிளவனைய.
மான + அ(ன)னூர் = மான(ன)னூர். குவை -
கூட்டம்.]

2. வி: இடுக்கிய குழந்தையும் - ஒக்களையில் இடுக்கிய குழந்தை கனுடனும், ஏந்து பிள்ளையும் - கைகளில் ஏந்திய பிள்ளைகள் எடுத்தும், வடுப்பிளவு அனையகண்மான் அ(ன)னூர்க்கனும் - மாவடுவின் பிளவொத்த கண்களையுடைய மான் போன்ற மாதர்கள், கடுப்பினில் கணவன்மாருடனும் - விரைவாகச் செல்லும் தத்தம் கணவர்களுடன், கல்குவைத்து இடர்ப்படு சிறுநெறி செல்கின்றார் - கற்கள் ருசிந்துள்ளதாய் பாதசாரி கனுக்குத் துன்பத்தைத் தரும் ஒடுக்கமான வழிகளுக்கூடாகச் செல்லுகின்றார்கள்:

2. வி: சிலபெண்கள் குழந்தைகளை இடுக்கியபடி செல்கின்றார்கள்: சிலர் பிள்ளைகளைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு செல்கின்றார்கள். எல்லோ ரும் தத்தம் கணவன்மாருக்குப் பின்னே செல்கின்றார்கள்.

வடுப்பிளவு அனையகண் மான் அனூர்கள் என்ப தற்கு, குழந்தைகளில்லாமல் குழந்தைகளைப் பெற்ற தாய்மாருடன் கூடிச் செல்லும் பெண்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

4. வி: குழந்தையும், பிள்ளையும் : உடன் என்னும் சொல் உருபு தொக்க 3-ம் வேற்றுமைத் தொடர்கள். அன்னார்களும் : 'உம்' அசை. அன்றி எச்சவும்மையுமாகலாம் (பிற்கூறப்பட்ட பொருளில்) கணவன்மாருடனும் : 'உம்' எச்சவும்மை (கணவன்றிவர்களும் செல்லுகின்றார்கள் என்ற கருத்து) படு; படுத்தும் என்னும் பிற விளை பகுதியளவாய் நின்றது. அரோ : அசை.

வரும்பரி வாகனத் துடனுங் தும்மனம்
விரும்பிய மக்கமா நகரை மேவியே
கரும்பெனு மொழியனார் காளை மாருடன்
பெருந்தெரு விடங்தொறும் பிரிந்து எய்தினார். (25)

ப. 2: வரும்பரி வாகனத்துடனும் - அவர்களுடன் கூடி வருகின்ற குதிகர வாகனங்களோடும், தம் மனம் விரும்பிய மக்கமா நகரை மேவியே - தாங்கள் விரும்பிக் கொண்ட மக்கமா நகரை அடைந்து, கரும்பு எனும் மொழி அ(ன்) னார் காளைமாருடன் - கரும்புபோல் இனிய வார்த்தைகள் பேசும் பெண்கள் கணவன்மாருடன், பெருந்தெரு இடந்தோறும் பிரிந்து எய்தினர் - பெருந் தெருக்கள் தோறும் பிரிந்து பிரிந்து சென்றார்கள்.

குளையினுரிலிருந்து கூட்டமாகச் சென்ற மக்கள் மக்காவை அடைந்ததும், பெருந் தெருக்கள் தோறும் பிரிந்து பிரிந்து செல்கின்றார்கள்.

பிரியத்து எய்தினார் என்பது பாடமாயின், பிரியத்துடன் (உவகையுடன்) எய்தினார்கள் எனப் பொருள் காண்க

கூலிப்பால் கொடுக்கும் விசாரிப்பு

பிறைநுதற் கருங்குழற் பெண்கள் யாவரும் குறையற மென்முகீல் கொடுத்துக் கூலிக்கா மறுவறப் போற்றியே வளர்ப்பம் யாமெனச் சீறுவர்கள் உள்மை அனைத்தும் தேடினார். (26)

ப. 2: பிறைநுதல் கருங்குழற் பெண்கள் யாவரும் - பிறை நுத விலையும் கரிய கூந்தலினையுமுடைய மாதர் அனைவரும், யாம் கூலிக்கா(கி) - நாங்கள் கூலியின் பொருட்டாக, மென்முகீலுறையறக் கொடுத்து மறுவறப் போற்றி வளர்ப்பம் என - மென்முலைப் பாலை, பசிதீருமயியாகக் கொடுத்து எவ்விதமாக மறுவும் ஏற்படாமல் குழந்தைகளைப் பத்திரமாக வளர்ப்

போம் என்று, சிறுவர்கள் உள்மை அனைத்தும் தேடினார் - குழந்தைகளுள்ள வீடுகளையெல்லாம் தேடித் தேடி விசாரித்தார்கள்.

அலிமா தவிர.....

கூலியின் முலையமு தூட்டும் கோகைதயர் நாலொரு பதின்மர்வங் தவரும் நன்குறப் பாலகர் பெற்றுறு பலனும் பெற்றனர் சாலவெம் பசிப்பினி தவிர்ந்திட் டாரரோ. (27)

ந. 2: கூலிக்காக முலைப்பாலமுதம் ஊட்டுகின்ற பெண்கள் நாற்பதின்மர் வந்தார்கள். அலிமா தவிரந்த ஏனையவர்கள் எவ்வித வருத்தமுமின்றிக் குழந்தைகளை வாங்கி அவர்களுக்குப் பாலமுதம் கொடுத்து, அதனால் பெரும்பயனையும் பெற்றுக்கொண்டார்கள்; மிகுதியான கொடும்பசிப் பிணியும் அவர்களுக்கு இல்லையானது.

(3) அலிமாவின் வாட்டமும் தேப்பமும் மதியக்கம்

ஆயிழை யெனும் அலி மாவும் ஆரிதுந் தூயநற் றெருவெலாந் தீரிந்து சோர்ந்தொரு சேய்கிடைத் தீலையெனத் திகைத்து வாழ்யே வாய்கர மறந்தற மதிம் யங்கினார். (28)

ப. 2: ஆயிழை எனும் அலிமாவும் ஆரிதும் - மென்மையுடலும், மென்மைப்பண்பும் கொண்ட அலிமா என்றும் பெண்ணும், அவள் கணவன் ஆரிதுவும், தூய நல்தெருவெல்லாம் தீரிந்து சோர்ந்து - சுத்தமான அந்தகாத் தெருக்களிலெல்லாம் அலைந்து திரிந்து சேர்வெய்தி, ஒரு சேம் கிடைத்தலே எனத்திகைத்து வாழ்யே - நீமக்கு ஒரு குழந்தையும் கிடைக்க வில்லையே' என எங்கி வாட்டம் எய்தி, வாய்கர மறந்து அறமதிமயங்னார் - (தந்தையாராகிய துவைபு கூறிய பெறும் பலன் உறுத்தியன்று 'என்ற) உறுதி மொழி களையும் மறந்து, முந்ருகப் புத்திக்குழப்பம் எய்தினார்கள்,

அப்துல் முத்தலிபு அருமணை வருதல்

உடல்பருத் திலதொரு முலையுஞ் துகையிம்
மடக்கொழக் கெனமறுத் தாரென் றெண்ணியே
தடப்புயத் தப்துல்முத் தலிபு தம்மணை
யிடத்தினில் வந்துநின் றிசைத்திட் டார்களே. (29)

[குகை - உள்ளீடற்றறுச் சூம்பியது.]

பது; (அவிமா சென்ற இடமெல்லாம்) இம் மடக்கொடிக்கு உடல் பருத்திலது ஒரு முலையும் துகை - இப்பெண்ணுக்கு உடற் பருமனுமல்லை, ஒரு முலையும் தும்பலாயுள்ளது, என மறுத்தார் என்று எண்ணியே - என்று மறுத்துவிட்டார்கள் என மனம் சிந்தித்து; தடப்புயத்து அப்துல்முத்தலிபு தம் மணையிடத்தினில் வந்துநின் றிசைத்திட்டார்கள் - வி சா லப் புயங்களை உடைய அப்துல் முத்தலிபு என்பவரின் வீட்டில் வந்து நின்று (தமக்குன் தாம்) பேசிக் கொண்டார்கள்.

இ. வி: இவது: குறிப்பு விணைமுற்று.

கண்டனர் கண்களால்

தரைப்பெரும் புகழெலாம் தரித்து மாமணி
நிரைத்தனி குங்கும மாலை நிங்கிலா
வரைப்புய அப்துல்முத் தலிபு வந்துநின்(று)
உரைத்தவ இருவரை உற்று னோக்கினார் (30)

பது; தரைப்பெரும் புகழெலாம் தரித்து - இப்புயியுள்ள அளிக் கெநுக்குமுரிய புகழையெல்லாம் தனக்கே ஆக்கி, மாமணி நிரைத்து அணி குங்குமமாலை நிங்கிலா வரைப்புய அப்துல் முத்தலிபு-விகீ உயர்ந்த மணிமாலைகளையும், குங்கும மலர் மாலையினையும் நிரை நிகர்யாக அணிந்து, மாலைகள் எப்போதும் நிங்காத மலைபோன்ற தோள்களையுடைய அப்துல் முத்தலிபு என்பவர், வந்துநின்று உரை த்தவர் இருவரை உற்று நோக்கினார் - தம்மணையிலே வந்து நின்று தமக்குத்தாம் பேசிக்கொண்ட இருவரையும் உன்னிப்பாகப் பார்த்தார்.

இ. வி: நிங்கிலா (நீங்கிலாத); சாறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம். இருவரை (இருவரையும்): முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. உரைத்தவர் இருவர்: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

கடவுளின் பயன்

உடலுவர்க் தொடுங்கியோர் முலையும் துகைகொள் மடமயில் கூலிப்பால் வழங்கு வோமெனந் திடமுற இசைத்தனள் தெரியும் காரணம் கடவுளின் பயனெனக் கருத்தில் எண்ணினார். (31)

உ. ந: உடம்பும் செத்தலாய் ஒடுங்கி, ஒரு முலையும் செத்தலாய் உள்ள மடமயிலாகிய அவிமா கூ.கிக்காக பால் கொடுப்போம் என்று அன்னவரைக் கண்டதும் கூறினார். அப்பொழுது அவ்வாறு அவள் கூறியதன் காரணம் தெரிந்தது, அது கடவுளின் பயனாகும் - கடவுளை இடையருது சிந்தித்தாலுண்டாகும் பயனாகும் என்று சிந்தைக்குள் சிந்தித்தார்.

உ. வி; கடவுளின் சோதனை எனக்கருதாமல் கடவுளின் பயனெனக் குறிப்பிட்ட கவிஞர், அப்துல் முத்தலிபு அவர்களின் தெய்வ வைராக்கியத் தைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இ. வி: கொள் மடமயில்: விணைத்தொகை. கூலிப் பால்; நால்காம் வேற்றுமைத் தொகை.

பெயர் வினாதல்

கோதை நின்குலம் பெயரோது கூறென
மாதவர் உரைத்தலும் மடங்கை பண்புறச்
சாதெனும் குலத்தினென் தாயும் தந்தையும்
ஒதுமென் பெயரவி மாவென் ரேஹினார். (32)

உ. ந : ‘பெண்ணே? உன்குவலமென்ன? பெயரென்ன? சொல்’ என்று மாதவராகிய அப்துல் முத்தலிபு கூறுதலும், அவிமா மிக அடக்கமாகவும் பண்பாகவும், ‘சாது என்கது என் குலம்; என்தாயும் தந்தையும் எனக்கு அவிமா என் பெயரிட இள்ளார்’ என்று கூறினான்.

சிந்தித்துச் சொல்கிறோர்

குலத்துடன் பெயரையும் கூறக் கொற்றவர்
நலத்துடன் செல்வமும் பொறையும் நன்கெனப்
பெலத்தது பொருளென எண்ணிப் பேதியாச்
சிலைத்தடம் புயர்பல தெரிந்து கூறுவார். (33)

ப. உ : குலத்துடன் பெயரையும் கூற - அவிமாதன் குலப் பெயரையும், தன்பெயரையும் கூற, நலத்துடன் செல்வமும் பொறையும் நன்கு என - இவன் குல நலனும், செல்வமும், பொறுத்தமையும் நல்லது எனவும், பொருள் பெலத்தது என்னாம் தேவேண்டிய பொருள் பெலமடைந்து விட்டது எனவும், எண்ணி - சிந்தித்து, கொற்றவர் பேதியா(த) சிலைத் தடம்புயர் - கொற்றவராகிய வஞ்சகமறியாத மஸீபோன்ற அகலப் புயங்களை உடைய அப்துல் முத்தலிபு, பல தெரிந்து கூறுவார் - பலகாரியங்களையும் சிந்தித்துப் பின்வருமாறு கூறுவார்.

உ. வி : சாது குலத்துக்குரிய தன்மைகளை அவர் முன் கூட்டியே அறிந்தவர். அக்குலத்தின் தொடர்பு தமது பேரனின் வாழ்க்கைக்குப் பலமளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் பெரருள் பெலத்தது என்றார்.

இ. வி : நன்சென, பொருளென : எண் ணூ ம் மை கு நின்றது. தடம்புயர் : குறிப்பு வினை முற்று. (புயத்தை உடையவர்.)

சம்மத்தமோ?

பெறுமொரு தந்தையு மில்லைப் பின்னிய
வறுமையெத் தீம்தரு மதலை யுண்டுகொல்
அறிவுற முலைகொடுத் தாக்கம் செய்வதற்கு
உறுவதோ நுழைன மென்ன வோதினார் (34)

[எத்தீம் (அரபுச் சொல்) தந்தையற்ற தன்மை.]

ப. உ : பெறும் ஒரு தந்தையும் இல்லை - இள்ளையைப் பெற்ற தந்தையும் இறந்து விட்டார், பின்கிய வறுமை - வாழ் வெல்லாம் இழையோடிய வறுமையில், எத்தீம் தரும் மதலை உண்டு - தந்தை இறந்துவிட்டநிலையில் அவரால் தரப்பட்ட பின்னைபொன்றுண்டு, அறிவுற முலைகொடுத்து ஆக்கம் செய்வதற்கு உறுவதோ நுழைனம் - அக்குழந்தைக்கு அறிவு சேரும்படியாக முலையமுதம் கொடுத்து அப்பின்னையை உருப்படுத்துவதற்கு உங்கள் மனம் சம்மதிக்குமோ, என ஒதினார், - என்று கேட்டார்;

உ. வி : தந்தையற்ற தால் அறிவு வளர்ச்சியுமற்ற தாய் விட்டது. அதனால் நீவிரே அறிவும் கொடுத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட “அறிவுற” என்றார். உடல் வளர்ச்சியற்றதால் (பரலுணவில்லாதபடியால்) மனவளர்ச்சியுமற்றிருக்கிறது குழந்தை என்ற கருத்தில் அவ்வாறு கூறினார் என்று கொள்ளுதலும் பொருந்தும். இக்குருத்தையே ‘ஆக்கம் செய்தல்’ என்ற தொடரும் அழுத்தி அடிக்கோடிடுகின்றது.

ஒப்புதல்

மன்றலங் குழலியு மன்ன ராயிதும்
ஒன்றிய மனத்தொடு முசாவச் செல்துவம்
நன்றுபார்த் தறிகுவம் நாமென் றுன்னியே
வென்றிவேற் செழுங்கர வேந்துக் கோதினார்.

உ. ந : (அப்துல் முத்தவியின் நெஞ்சங் கரையும் வார்த்தை களைக் கேட்ட) நறுவாசனை பொருந்திய கூட்டுள்ளை யுடைய வளாகிய அலிமாவும், அவள் கணவராகிய ஆரிதும் ஒருப்பட்ட உள்ளத்துடன், ‘உன்னமை நிலையை விசாரித்தறிய (அம் மனைக்கே) போவோம்; நன்றாக நிலைமையை அவதானித்து எதையும் அறிவோம்’ என்று தம் மனத்துள் நினைத்து, அப்துல் முத்தவிப்ரிங்குச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

ஆயினு மனைக்கு அலிமாவும் ஆரிதுவும் ஏகல்
அவ்வையின் அப்துல்முத் தவிபும் ஆஸ்கொரு
செவ்விய அறிவினைக் கூட்டிச் செல்கென
நாவினோக் குறும்விழி யாமி ஞவெனும்
மவ்வலங் குழலிமா மனைக்க ஞப்பினார். (36)

உ. ந : அவ்விடத்து, அப்துல்முத்தவிபு அங்கேயுள்ள செம்மையாக வழிதெரிந்த ஒருவரிடம், இவர்களைக் கூட்டிச் செல்க’ என்று கூறி, மான்நோக்கிலும் பார்க்க மருண் நோக்குடைய - மல்லிகைக் கூந்தலுடைய ஆயினு என்பவள் மனைக்கு அவர்களை அனுப்பிவைத்தார்டு

இ. வி : செல்க : வியங்கோளி வினைமுற்று. நவ்வி நோக்கு : ஆறன் தொகை. விழிஆயினு : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பொருளும் உடன் தொக்க தொகை.

கலித்துறை

அமுதாட்ட அருளுக

அரிவை ஆயினு அகத்தினில் அடைந்தலி மாவுன் உரிய மைந்தனுக்கு (அ) என்முலைப் பாலமு தூட்டத் தெரிய வந்தனன் அருளுக என்றலுஞ் சிறந்த மரும் லர்க்குழல் இவர்க்கெதிர் மொழிவழங் குவரால், (37)

ப, உ : அலிமா அரிவை ஆயினு அகத்தினில் அடைந்து, (மடந்தை ஆகிய) அலிமா என்பவள் அரிவையாகிய ஆயினு இல்லத்தில் சென்று, உரியமைந்தனுக்கு என்முலைப்பாலாட்டத்தெரிய வந்தனன் - (ஆயினுவை நோக்கி) உன் வயிற்று தித்த புதல்வனுக்கு முலைப்பாலாட்டி வளர்ப்பதற்கான நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக இங்குவந்தேன். அருளுக என்றலும் - உன்னிருப்பை மனமிரவுகிக் கூறுக என்று அலிமா கூறுதலும், சிறந்த மருமலர்க்குழல் இவர்க்கு எதிர் மொழி வழங்குவார் - மங்காமும் மணமுமடைய மலர்கள் செருகிய கூந்தலை உடையாளாகிய ஆயினு ‘அருளுக்’ என்றவர்க்குப் பதில் கூறுவான்;

இ. வி : அருளுக் : வேண்டிக்கொள்ளும் வியங்கோள் வினைமுற்று. றாரு யலர்க் குழல் : அன்மொழித் தொகை. ஆல் : அசை.

ஒருவேளை உணவுக்கும்

உற்ற தந்தையு மிலையறு பொருளிலை யெத்தீம் பெற்ற பிள்ளையோ குதவிசெய் குவர்பிற ரிலைஞர் பற்று நற்பொருள் குறித்துவங் தவர்பசி யுடையிர் இற்றைக் குண்பதற் கிடமிலை யென்னிடத் தென்றார், (38)

ப, உ : உற்ற தந்தையும் இலை - என் மகவுக்குப் பெற்ற தந்தை யும் இல்லை. உறுப்பொருள் இல்லை - அம்மாத்திரமோ, எனக்கென்று பொருள் பண்டமும் இல்லை. எத்தீம் பெற்ற பிள்ளை ஓர் உதவி செய்குவர் பிறரிலை - தந்தை இறந்தபின் பிற நத இந்தக் குழந்தைக்கு உதவி செய்வாரும் இல்லை; நீர்பற்று நற்பொருள் குறித்து வந்தவர் - நீரோ பொருள் விருப்பினால் ஏதோ சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஊர் விட்டு ஊர் வந்தனர். பசியுடையீர் - (பார்க்கவே) பசியுணள வர்களாகக் காணப்படுகின்றீர்; என்னிடத்து இற்றைக்கு உண்பதற்கு இடம் இல்லை என்றார் - என்னிடத்திலே இன்றைக்கு ஒருவேளை உண்பதற்குக் கூட எதுவுமில்லையே

என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் தந்த நற்றுய் மனம் வெதும்பிக் கூறினார்.

(பசியை உடைமையாக உடைய) ‘பசியுடையீர்’ சோகச் சுவையின் உச்சவரம்பு கடந்து வாசகளைச் சோகத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. ஆமினு வாசகம் ஒவ்வொன்றும் ஒளிவு மறைவற்ற உண்மையைச் சொல்லி வாசக ணை நெகிழிவிக்கின்றது. ஆம், உண்மை உரைக்கும் ‘சிறப்பினுக்கு(ம்) உவமையில்லாத செல்வி’ ஆமினு நாயகிதான்.

இப்படியாயின் எப்படிப் பிழைப்போம்?

அந்த வாறலி மாதுளை யாரிதை நோக்கி இந்த நன்மனைக்குறு பொரு னேதுமொன் றிலையாம் தந்தையு மில்லை யாம்வறு மைக்குடி தானும் எந்த வாறியா முய்வதிக் குழந்தையா ஸென்றூர் (39)

2. ந. அவிமா (தன் பின்னால் ஒதுங்கி நின்ற) தன்துணைவராகிய ஆசிரதைப் பார்த்து - ஆமினு தனக்குச் சொல்லிய படியே - ‘இந்த நன்மனையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்குத் தொருஷாரும் இல்லையாம்; குழந்தைக்குத் தந்தையும் இல்லையாம்; (தங்கள் குடியும்) வறுமைக் குடிதானும். இப்படியானால் இந்தக் குழந்தையினுலே எப்படி நாம் வயிற்றுப் பிழைப்புச் செய்யும்தியும்’ எனக் (காதோடு காதாக்க) கூறினார்.

கவிதைகளில் நாடகபாணி கலந்து சேரக உணர்ச்சியை வழிநடத்துகின்றது. தன் கூற்றைப் பிறர் கூற்று ஆக்குவதிலும் கவிஞர் வல்லவரே!

எந்தவாறு + யாம் = எந்தவாறியாம் – கவிஞரின் பிறர் கூற்றுக்கஞ்சிகு (இலையாம். தானும்) குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியும் ஒத்திசைத்து ஒலிநயம் செய்கின்றது.

ஆரிதின் தத்துவம்

பலனப் பைப்பதும் வறுமையைப் படைப்பதும் பாரில் நலம்ப பைப்பது முடையவன் விதிப்படி நடுக்குற(று) உலைந்து நின்மன முடைவதென் வெண்டிரை யுடுத்த தலம்பு ரப்பதின் குரெனச் சாற்றவு மரிதே. (40)

2. ந: தனவந்தனுவதும், தரித்திருவைவதும், உலக்ல் பல்வேறு நன்மைகளை உடையவருவதும், பலப்பல தீமைகளை உடையவனுவதும், இறைவன் விதித்த விதிப்படி நடக்குங் காரியங்கள் பெண்ணே! அதனால் ஏனேநீ நடுங்கி, உள்ளம் ஒரு நிலைப்படாது மனமுடைகின்றும்? ஆழிதுழந்த இவ்வகை நாளை ஆளுப்போவது எந்தக் குழந்தை என்று நிச்சயமாக இன்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. (ஒருவேளை இந்த மகவுதான் நாளைக்கு நாடானும் மன்னன் ஆகலாம். யார் கண்டது?)

எல்லாந் தலைவிதிவசம்!

பழையி னிற்பெறும் பலனமக் குளவெனிற் பாதிக் கொடிம் குங்குலிக் குழந்தையா லாங்கொடி யவரேல் வடிவு றும்பொரு எடுக்கினு நம்வயின் வாராக் கழதி னிற்புகுந் தறிவுமென் ஸுரிது கரைந்தார். (41)

2. ந: பாதியாவின் கொடியிடையானோ! இப்புமியில் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நற்பலன்கள் நமக்கு உண்டு என்றால் அவை இக் குழந்தையாலே நமக்கு ஆகும். நாம் புண்ணி யப் பிறவிகள் அல்லர், கொடியவரேல் வாழ்வுக்கு அழகுதரும் பொருள் பலவும் நம்மைக் கிட்டினாலும் நம்மை அவை எட்டா. ஆகவே விகாராக இவ்வீட்டுக்குட் சென்று, குழந்தையை முதலிற் பார்த்து அறிவுமேயென ஆரிது உள்ளங்கரைந்து கூறினார்,

விளக்கம்: ஆமினுவின் ஊர் பாதியா. அது கடைக் குறைந்து நின் றது. பாதிநாட்டுக்கொடியே சீடு 4. 5

என்பது “கொங்குநாட்டுச் செங்கரும்பே”
என்பது போன்றபிடி. இனி, ஒரு கொடியின்
பாதியளவான இடை என்றும் கொள்ளலாம்.
கொடியிடை என்று கூறிக்கொண்டு வருங்
கவிதை மரபில் இது ஒரு மாற்றம். என்று
லும், “இல்லையுண்டென்ன நின்ற இடை”
யிலும் சற்றுப் புடைத்தே.

அண்ணலும் நோக்கினா அவரும் நோக்கினா !

இருவ ரும்மெழுந் தாமினு மனையிடத் தெய்தித்
தெரிவை விளமகக் கொண்டெனக் கேட்டலுஞ் சிறந்த
பரிம ளந்திகம் மதலையைக் கொண்றந்தனர் பார்த்தார்
வரிப ரந்தசெவ் விழிதிறந் தனர்முகம் மதுவே. (42)

உ. ந: அவிமா ஆரிது இருவரும் தாங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்த இடத்தினின்றும் ஏறுந்து ஆமினுவின் வீட்டுக்குள் சென்றார்கள்; தெரிவைபே! நின் குழந்தையைக் கொண்டு என்றார்கள். ஆமினுவும் கத்துரிவிசாலை வீசும் குழந்தையைக் கொண்டு வந்தார். இருவரும் கண்குளிரப் பார்த்தார்கள்நு முகம்பது ஆகிய குழந்தையும் செவ்வெரி பரந்த விழிகளைத் திறந்து பார்த்தது.

[மகா கொண்டக = மகக் கொண்டக, மக-
மகவு]

நபிகள் பெருமரனாருக்கு (ஸல்) அவர்கள் பாட-
டனார் அப்துல் முத்தலிபு இட்டபெயர் முகம்
மது என்பதாகும். முகம்மது-புகழுப்பட்டவர்.

வடிவழகிற் சொக்கி

கண்டி றந்தவப் போதினிற் கவிஞரேளி கதிர்விட்டு
எண்டி சையினும் பரந்திரு கூடினும் இலங்கப்
பண்டுகண் டிலாப் புதுயைகொல் எனவுளம் பயந்து
விண்டு ரைத்திடாது இருவரும் யயங்கிமெய்ம் மறந்தார். (43)

உ. ந: குழந்தை கண்விழித்த அப்பொழுதிலேயே, ஏல்லையற்ற அழகின் ஒளிக் கதிர்பாப்பி எண்டிசைக்கிலுஞ் சிதறி, செங்கதிர், திங்கள் இருபெருஞ் கூடர்களிலும் பார்க்க விளக்கம் மிகுந்தது. அதுகண்ட ஆரிதும் அவிமாவும், இதுவரை நாம் பார்த்திராத அதிசயம் இது! என நினைந்து உள்ம்பயந்து மெய்விட்டு எதுவும் பேசாது தம்மை மறந்து நின்றார்கள் மெய்ம்மறந்து நின்றார்கள்.

இ, வி: புதுமை கிகால்: அசைச்சொல். சுடரினும் ஜிந்தாம் வேற்றுமை உறழ்புப் பொருள். விண்டு (விள் + து); செய்தென்னும் வாய்ப்பாட்டு விணையெச்சம்.

பார்த்த கட்கதிர் பரத்தலிற் பயந்தவர் தெளிந்து கூர்த்த தம்மனத்து அதிசயித்து அகமநிழ் கொண்டு கார்த்த டங்கடல் கீண்டெழு முழுமதிக் கதிரைச் சேர்த்த வேமியம் புள்ளென உவகையில் திளைத்தார். (44)

ப, உ: பார்த்த கண்கதிர் பரத்தலில் - அப்வாறு பார்த்த கண்களின் ஒளி பரந்துகொண்டே இருந்தால், பயந்தவர் தெளிந்து - விழி ஒளிக்கத்திரப்பரம்பலைக் கண்டதும் கலங்கியவர் (அடுத்தகணம்) தெளிவடைந்து தம்மனத்து கூர்த்த அதிசயத்து அகம் மகிழ்ச்சொண்டு தம்முளாத்தல் முன்னிலும் பின்னர் நுண்ணிதாய் எழுகின்ற அப்புதுமையினால் மனம் மகிழ்ச்சி அடைந்து, கார் தடங்கடல் கீண்டு எழும் முழுமதிக்கரை - கரியசூழ்த்திரத்தைக் கிழித்துக்கொண்டெழும் பூரண சந்திரப் பிரபையை, சேர்ந்த நேமியம் புள்ளென உவகையில் திளைத்தார் - இனைந்து அனுபவிக்கும் சக்கரவாளப் பட்சியைப் போல் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் திளைத்தார்கள்.

குழந்தை முகம்மதுவக்கு முழுமதி உவமை,
அவிமாவக்கும் ஆரிதுக்கும் சக்கரவாளப் பட்சி

உவமை. சக்கரவாளப்பறவை ஒருகாதற் பறவை. நிலவைச் சுவைத்து வாழ்வைக் கழிப்பது.

இ, வி; கணக்கீர்: ஆறன் தொகை, தமிழனத்து :
ஏழன் தொகை. அநீசயித்து : காரணப் பொரு
ளில் செய்தென்னெச்சம். நேழியம்புள் : அம்-தவிர
வழிச்சாரியை. (நேழிப்புள்)

அலிமா அணைத்துஸ்

வேங்க ராரிது தம்மின யாடமை விளித்துக் காந்தன் பொல்லிதழப் பசுங்தொழக் கரத்தினால் விரைவி ணேந்து மென்றன ரிலங்கிழை மடையி லவிமா வாய்ந்த பேரோளி முகம்மதை யினிதெடுட துணைத்தார். (45)

ப. உ: வேந்தர் ஆரிது தம்மினையாள்துமை வினிட்டது - மன்னவர் ஆரிது தம்மினையியை அழைத்து. காந்தன் மெஸ்லிதழ் பசந்தொடிக் கரத்தினால் விரைவில் ஏந்தும் என்றனர் - காந்தட்டபூவின் மெஸ்லிதழ்கள் போன்ற விரைக்களையும் பக்கமையான வளையல்களையும் உடைய கைகளினால் விரைவாகக் குழந்தையை ஏந்தும் என்றார், இலங்கியமை மட்டமில் அவிமா- ஹனிகாலும் ஆபரணங்களை அணிந்த மட்டமில் போன்ற அவிமா, பேரோனி வாய்ந்த முகம்மதை இனிது எடுத்து அணைத்தாள் - மிக்க ஒன்றிபொருந்திய முகம்மதைப் பத்திரிமாகத் தூக்கின்டுத்துத் (தன்னுடன்) அணைத்துக் கொண்டார்.

இ. வி ; ஏந்தும். முன்னிலை ஒருமை எதிர்க்கல வினை முற்று.

குகையும் சொரிந்தது

மலிந்த பேரொளி முகம்மதை யெடுத்தவும் வருந்தி மெலிந்த மெல்லின மீ சடம்பருத் தோங்கின வீங்கிக் கூங்த மாண்மத வாசமுங் கமழ்ந்தது கருகி யூர்ந்த சூகைமென் முலைத்திரண் டழகொழுகியதே. (46)

ய. പേരൊளി മലിന്ത മുകമ്മതെ എടുത്തിരുമോ, പേരൊളി മികുന്ത മുകമ്മതെ തൂക്കി എടുത്തിരുമോ,വരുന്തി മെലിന്ത മെലിനിയു ചടമ്പരുത്തു വീംകി ഒങ്കിന - (പചിയാല്) തുണ്പുരു മെലിവുടന്തെ, മെന്നനകു അണിന്ത അലിമാവിൻ ഉടലെ പരുത്തു ഉടലുറുപ്പടക്കൻ എല്ലാമു വീംകി ഉയർന്തനു. കലിന്ത മാന്നമതവാസരുമു കമധന്തതു - ഉടൻിന്ത കലിന്ത കത്തൂറുമു വാക്കിനു വീംകിയതു. കരുകി ഉലർന്ത കുഞക മെന്നമുളിലെ തിരഞ്ഞു അழകു ഒമുകിയതു - തിരത്തപ്പക്ഷമയിൻ കൈമയിൻ കരുകിവാഴയ തുകയാനു മെന്നമുല്ലായുമു തിരട്ടിരുന്നു അழകു ഒമുകിയതു.

சடம் மொத்தத்தில் உடலையும் உடல் உறுப்புக்களையும் கருதிற்று. இரசவாதமோ என வியக்கும்படி அலிமா மெலிவு நீங்கி வலிவும் வனப்பும் பெற்றுள். இப்பொழுதுதான் அழகு ஒழுகுகின்றது ஆயிற்றே!

முலையும் ஒழுகியது

வடந்த யங்குழன் செப்பேனப் பலைத்திறு மாங்து
கடந்த மும்மதக் கரியினைக் கோட்டினுங் கதித்துக்
குடந்த யங்குற விம்மிதங் கொண்டபொற் குவட்டை
யடர்ந்த மென்முலைக் கண்டிறந்த தொழுகின வழுதம். (47)

வடம் : வடம் தயங்கு பூண் செப்பு எனப் பலைத்து - வடம் அசைகின்ற பூண் செப்பு எனப் பருத்து. இறுமாந்து - அகங் காரங்கொண்டு, கடந்த மும்மதக் கரிஜினைக் கோட்டினும் ததித்து - எல்லையற்று மும்மதம் யாயும் யானையின் இரு கொம்பர்களிலும் பார்க்கக்கூடி, குடம் தயங்குற விம்மிதங் கொண்டு - குடமும் தயங்கும்படியாக விம்முதல் கொண்டு, பொற்குட்டை அடர்ந்த மென்மூலை கண்திறந்து ஒழுகின அழுதம் - பொன் ம்லைக்கயயும் தோல்விகானைச் செய்யும் மென் மூலைக்கண்கள் திறந்தன; அழுதம் ஒழுகின.

ஆரிதும் இளமை கண்டார்!

பாகி ருந்தமென் மொழியலி மாவலப் பாகச்
துகை மென்முலை திரண்டதும் பாறுளூம் பியதும்
தேக மெங்கனும் பருத்ததுங் கண்டெழில் சிறந்து
வாகு றும்வடி வாயின ராரிது மகிழ்ந்தே (48)

உ. உ.: பாகு இருந்த மென்மொழி அவிமா - பாகுபோன்ற மென்
மொழிகளைப் பேசும் அவிமாவினுடைய, வலப்பாகச் துகை
மென்முலை திரண்டதும் பால் துறைபியதும் - வலப்பக்கத்
துள்ள சூதக முலை தீரட்சி உற்றதும் பால் தியிறி
வெளிவந்ததும், தேகம் எங்கனும் பருத்ததும் கண்டு -
உடலெங்கும் பருத்ததையுங் கண்டு, ஆரிது மகிழ்ந்து எழில்
சிறந்து வாகு உறும் வடிவாயினர் - ஆரிது மகிழ்ச்சியபைந்து
அழுகு மிகுந்து இளமைப் பூரிப்புக் கொள்ளும் தன்மையை
யும் பெற்றார்.

அவிமா முலையுமதம் அருந்தல்

புதிய நல்வடி வாகிய பூங்கொடி யலிமா
கதிர்வி ரித்திட மழியிசை வைத்துக்கால் வருடிக்
குதிகொள் பான்முலைக் குடித்திடக் கொடுத்திடக் குறையா
மதுர வாய்திறந் தமுதமுன் டனர்முகம் மதுவே (49)

உ. ந.: நல்லதோர் வடிவம் புதுக்க அடைந்த பூங்கொடி அவிமா
தன் மடிகளிலே ஒனிவிசியும்படியாக முகம்மதுவை வைத்தாள்;
கால்களை வருடினால்; குதிகொண்டுவரும் பால்முலையைக் குடிக்
க்க கொடுத்தாள். இனிப் வாய்திறந்து முகம்மதுவுங் குறை
யாமல் அழுத்ததை உண்டு கொண்டார்.

இரு குழந்தைகளும் இனிதுறக் குடிக்கும்

நற்றக மழங்கொளி ததும்பிய மூறும்மது நடிய
முறைமை யாகவுன் டனர்வலப் பாரிச முலைப்பான்
மறுவி லாததம் மதலையு மிடதுபான் மருங்கிற
குறைவி லாதுவங் தழிக்கடி குடித்துக் கொப்பளிக்கும். (50)

[நறை - வாசனை, பாரிசம் - பக்கம்]

உ. ந!: வாசனை வீசி ஒனி மிகுந்த முகம்மது நபியும் வலப்பக்க
முலைப்பாலை ஒழுங்காக அருந்தினார். குற்றமற்ற அவிமாவின்
சொந்தக் குழந்தையும் இடமுலைப்பக்கம் எவ்வித குறைபாடும்
இன்றி அடிக்கடி வந்து குடித்து பாலைக் கொப்பளித்து
விளையாடும்.

யானைக் கண்ணறையும் ஸமுறத்து

வற்றித் தூங்கிய ஸமுறத்து வெனுமரந்த மதலை
நற்ற வம்பெறு முகம்மது நபிபறக் கத்தா
லுற்ற பால்குடித் துடற்றழைத் துறுபிடி யாசி
வெற்றி வெங்கயக் கண்ணறைக் கவின்விளங்கியதே. (51)

[பறக்கத்து. (அரபுச் சொல்) மங்களம்
நன்மை. கயம் - யானை.]

உ. ந.: வற்றி உலந்த ‘ஸமுறத்து’ என்னும் அந்தச் சொற்றக்
குழந்தை நற்றவத்து முகம்மதுவின் நன்மையினில் வேண்டிய
பாலைக்குடித்து உடல் தழைத்து வலிமை அடைந்து
வெற்றிதரும் விருப்புக்குரிய யானைக்கண்ணறை அழுகு புத்தது.
(வெம்மை - விருப்பு)

[ஸமுறத்து - அவிமாவின் சொற்றக் குழந்தை.]

(இ) அவிமானின் சொந்தஊர்ப் பயணம்.

சொந்த ஊர் திரும்பும் சிந்தை

மாதவம் பெறுமுகம் மதுஙபிக் குந்தம் மகற்று
மேத மின்றிய பால்கொடுத் தீருந்துசின் ஞட்பின்
கோதி லாக்குணை யினிற்செலக் கருத்தினிற் குறித்துக்
காத வித்துரைத் தார்த்துணைத் தார்கண வருக்கே. (52)

[ஏதம் - விக்கினம். சில + நாள் = சின்னாள்.]

உ. ந: மாதவத்து முகம்மது நபிக்கும் தன் சூழ்ந்தைக்கும்
எதுவித விக்கினமும் இன்றிய பாலைக்கொடுத்து வந்தாள்.
சிலநாள் கழிந்தபின் குற்றமற்ற தன் சொந்த ஊராகிய
குளையினுக்குச் செல்லும் கருத்துக் கொண்டாள். தன் கருத்தைக்
கொவர் ஆரிதுக்குக் காதவொடு கூறினாள்,

அப்துல் முத்தலிபிடம் அனுமதி வேண்டல்

இருவ ரும்மனச் சம்மதக் களிப்புட னேகி
யரசர் நாயக ரப்துல்முத் தலிபைச்சென் றடுத்து
வரிசை பெற்றனம் புகழ்பல பெற்றனம் மகிழ்ந்தெம்
புரிசை சூழ்பதி புகுவமென் றுரைத்தனர் புகழ்ந்தே. (53)

[வரிசை - புகழ். புரிசை - மதில்]

உ. ந: இருவரும் ஒருமனப்பட்டு மகிழ்ச்சியுடன் அரசேரு அப்துல்
முத்தலிப்பிடம் சென்றடைந்தார்கள். அவரிடம், சிறப்புற்றேரும்,
சீருகழுற்றேரும். (நமக்கு எவ்விதக் குறைபாடும் இல்லை)
'இப்பொழுது, மதில் துழ்ந்த நமதாருக்குப் போவோமென்'
எண்ணி உள்ளோம் எனப் புகழ்ந்து கூறினார்கள்.

இ. வி: பெற்றனம்: உளப்பாட்டுத் தன்மைப்
பண்மை வினைமுற்று. கூழ்பதி: வினைத்தொகை.

அனுமதி வழங்கல்

கேட்ட போதினி வல்புல்முத் தலிபெறுங் கிழவோர்
வேட்ட லாயிரு வருக்குஞ் மொழிபல விளம்பிக்
கோட்டு மாங்குயி லாமினாக் கிவையெலாங் கூறி
வாட்ட மில்லதோர் நும்பதிச் செல்கென வகுற்தார். (54)

உ. ந: ஜவ்வாறு கூறக்கேட்ட அப்துல் முத்தலிபு என்னும்
இல்லறத் தலைவர் விருப்புடன் கிருவருக்கும் நஸ்மொழி பல
நவின்று ஆசிர்வதித்தார். மாங்கொம்பற் குயிலாகிய ஆமினு
வக்கு இவை எல்லாம் சொல்லி, 'வருத்தமற்ற நும்பதிக்குச்
சென்று வருக' என அனுமதி வழங்கினார்.

[கோடு - கொம்பு (கோடு+மா = கோட்டுமா)]

இ. வி: வேட்டல்: தொழிற் பெயர் எச்சமாகி நின்
நது. வாட்டம்: தொழிற் பெயர். நூழ்பதி: ஆறன்
தொகை. செல்க: வியங்கோள் வினைமுற்று.

ஆமினுவை வணங்கல்

இந்த வாறுதேர்ந் தாரிது செழிலலி மாவுங்
கொள்ந்து லாங்குழு லாமினு மனையினைக் குறுகிச்
காந்த ரந்தவற்க் திலைகிய கொடூயினைத் துதித்துச்
சிந்தை யின்னுறுங் செய்திகளைத்துஞ் செப்பினரே. (55)

[தேர்ந்து - தெளிந்து. எழில் - அழகு. கொத்து -
புக்கொத்து - உலாம் - உலாவும்.]

உ. ந: அப்துல் முத்தலிபு அனுமதி வழங்கியதால் ஆரிதுவும்
அழகி அலீமாவும் உள்ளம் தெளிவடைந்தனர், (திரும்ப)
புக்கொத்துப் பொலியும் கைந்தலை உடைய ஆமினுவீட்டுக்குச்
சென்றார்கள். அழகு தவழ்ந்து விளங்கும் கொடி போன்ற
ஆமினுவை வணங்கினார்கள். தமசிந்தையிலுற்ற செய்திகள்
அனைத்தையும் ஆமினுவுக்குச் சொன்னார்கள்.

இ. வி: கொந்து: கொத்து எதுகைத் தொடை
நோக்கிக்கொந்து ஆனது செய்யுள் விகாரம்.
சிந்தையில்: ஏழாம் வேற்றுமை.

உவகையும் கலக்கமும்

தம்ப தீச்செல விருவருஞ் சாற்றிய மாற்றஞ்
செம்பொற் பூங்கொடி யாமினு கேட்டுளங் திடுக்கிட்
தம்ப ரத்தெழு முழுமதி நிகரு மதுவைக்
கம்ப ணிந்தசெங் கூத்தெடுத் துவகையிற் கலுழுந்தார். (56)

[மாற்றம் - செரல், அம்பரம் - ஆகாயம்,
கம்பு - சங்கு. இங்கு சங்குவளையல்.]

உ: ந: தங்கள் ஊர் செல்லும் விருப்பினை ஆயினாவுக்குத் தெரி
வித்தார்கள். அச்சொற்களைக் கேட்ட சிவந்த அழகிய பூங்
கொடி போன்ற ஆயினு உள்ளும் திடுக்கிட்டாள். வானில்
வரும் பூணை சந்திரனைத்த முகப்பொவிவுடைய அகமதுவை
சங்குவளையல் அணிந்த செங்கரங்களால் தூக்கி உவகை
அடைந்தாள். கூடவே, கலக்கமும் எய்தினான்!

முகம்மதுவுக்கு ஆயினைவத்த பெயர் அஹுமத்
எண்பதாகும். உவகையிற் கலுழுதல் ஆனந்தக் கண்
ணீர் விடுதல் எனவுங் கொள்க. அண்றி. கண்ணீ
ரும் புண்ணகையும் போலவுமாம்.

முத்தம் சொரிந்தாள்

தேன்கி டந்தசெங் கனியிதுற்ப் பவள வாய்திறந்து
வான்கி டந்தொளிர் மதியனு மொளிர்முகம் மதுவைக்
கான்கி டந்தமெய் யுறமுத்த மிட்டுடல் களிப்ப
ஹுன்கி டந்தவேல் விழிமல ரினையிலோத் தினரே. (57)

[ஒத்துதல் - ஒற்றுதல். கான் - வாசனை.
ஹுன் - தசை]

உ. ந: தேன் பொருந்தும் சிவந்த கனியிதுற்களை உடைய
பவளவாய் திறந்து, வாளிலே பிரகாசிக்கும் சந்திரனிலும்
பார்க்க ஒளிகாலும் முகம்மதுவை நறுமணாம் பூரிய
மெய்யுடன் அழுத்தி முத்தமிட்டாள்: உடல் புல்லரிக்கும்
படியரக (பதைவர்கள் உடலின்) தசை கிடக்கும் வேஸ்விழி
மலர்கள் இரண்டுடனும் ஒற்றினான்.

ஆயினு வணக்கம்

அமரர் நாயக மேடுவி யரசருக் கரசே
தமிரி னுக்கொரு திலகமே யார்க்குந்தா யகமே
நமது யிர்க்குயி ராகிய முகம்மாது நபியே
கமைத ருங்கட லேயெனப் போற்றினர் கனிந்தே. (58)
[துமர் - சுற்றம். திலகம் - பெரட்டு. கமை-
பொறுமை, தாயகம் - தாய்மனை]

உ. ந: தேவர்கள் தேவனே! புவியானும் அரசருக் கரசனே!
சுற்றி இருப்பவர்க்கெல்லாம் புகற்றரும் ஒப்பற் திலகமே!
எவரும் வந்து ஆறுதல் அடையும் தாயகமே! நம்முயிர்க்
குயிரே! அணவுருக்கும் பொறுமை கற்றுத்தரும் போழி
போன்ற பேரறிவனே! என்றெல்லாம் மன நெகிழ்ச்சியுடன்
புகற்று வணங்கினர்:

போற்றுதல் - புகழ்ந்து வணங்குதல். பொறு
மையைக் கற்றுத்தருவது கடல்லன்று, ஆழத்தாலும்
அகலத்தாலும் கடல்போன்ற அறிவுடைய நபி
(ஸ்வ) என்க.

[கமை - பெசருளரகுபெயர்]

அலிமாவிடம் அகமதுவைக் கொடுத்தல்
போற்றி முத்தமிட் டணியணிக் தருந்துகில் புனைந்து
ஷாற்ற வர்க்களி யேயென முகம்மதை வாய்த்தித்
தேற்று மென்மொழி பலவெடுத் தாயினு செப்பிக்
கூற்ற டந்தவேல் விழியலி மாகையிற் கொடுத்தார். (59)

[துகில் - தூயமடை, மாற்றுரீ - பகைவர்,
கூற்று - யமன்.]

உ. ந: இவ்வாறு வணங்கி முத்தமிட்டாள் ஆமினு. ஆபாணங்கள் அணிந்தாள்: தூய டடை உடுத்தினான். பகைவர்க்கெல்லாம் சிங்கமே என அகமகத வாழ்த்தினான். உள்ளம் தெளிவடையும் மென்மொழிபல எடுத்துக் கூறினான். கால ஜையும் கலங்கவைக்கும் வேவ்விழியடைய அவிமாவின் கை பில் மைந்தனைக் கொடுத்தாள்.

இ. வி: விழிஅலிமா: உருடும் பொருளும் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமை. வேவ்விழி: உவமைத் தொகை. மென்மொழி: பண்புத் தொகை.

என்மகன் அல்லன், உன்மகன்!

தன்னு டன்பிறந் தவளென விருக்கயாற் றழுவி
யென்ம கன்னல னின்மக னிவனென வியர்பி
மின்னு ணங்குவே லாரிதை வெற்றியால் வியத்திப்
போன்ன ஞரூட னாரினிற் புகுமெனப் புகன்றூ. (60)

[உடன் பிறந்தவள் - சௌந்தச் சகோதரி.
நுணங்குதல் - மெவிதல். வியத்தி - துதித்து.]

உ. ந: தன்னுடனே பிறந்தவளென ஆமினு அவிமாவை இருக்ககளாலும் தடவினான்; அகமது என்மகன் அல்லன், உன்மகனே என இயம்பினான்; மின்னெளியும் மெலிவடையும் ஒளிமிக்க வேவ்தரித்த ஆரிதை வெற்றிப் பூரிப்புன் வணங்கினான்: பொன்னெத்த அவிமாவுடன் ஊர்சேருக, என விடைத் தந்தாள்.

இ. வி: அல்லன்: குறிப்புவினைமுற்று. புகும்: முன் னிலை வினைமுற்று. நுணங்குவேல்: வினைத் தொகை.

எழுசீர் ஆழிரிய விருத்தம்

கஃபத்துல்லா யாத்திரை
அருந்தவம் புரியும் பெருந்தலம் வணங்கி
யடைகுவம் பதிக்கென ஹலிமா
வருந்திடா தெழுந்து முகம்மதைக் கதிரின்
மணிவிளைக் கரத்தினி லேந்தித்
திருந்திட நடப்பக் கஃபத்துல் லாவிற்
சிறந்திடுந் தென்கீழ் ஸுலை
யிருந்திடும் ஹஜருல் லசுவது எனுங்கல்
எதிர்கொடு நடந்தது வன்றே. (61)

ப. உ.: அருந்தவம் புரியும் பெருந்தலம் வணங்கி அடைகுவம் பதிக்கு என - செய்தற்கரிய தவமெலாம் செய்கின்ற பெருந் தலமாகிய கஃபத்துல்லாவைத் தொழுது நம்முரைச் சேர் வோம் என்று, ஹலிமா வருந்திடாது எழுந்து - அவிமா மனத்தயக்கம் எதுவும் இன்றி எழுந்து, முகம்மதைக் கதிரின் மணிவிளைக் கரத்தினில் ஏந்தித் திருந்திட நடப்ப - குழந்தை முகம்மதுவை ஒளிகாலும் மணிவிளைகள் அவிந்த கைகளி னால் ஏந்திக்கொண்டு (மனித இனத்தின் எதிர்கால வாழ்வு பாவச்சுழியிற் சிக்காமல்) செம்மைப் பாடுறும்படியாக (கஃபத்துல்லா எனும் கோயிலை நோக்கி) நடந்து செல்ல, சிறந்திடும் கஃபத்துல்லா தென்கிழமூலை இருந்திடும் - மகத்துவத் திற்கிடமான கஃபத்துல்லா என்னும் ஆலயத்தின் தென்கீழ் மூலையிலுள்ள, ஹஜருல் அசுவது எனுங்கல் எதிர்கொடு நடந்தது - ஹஜருல் அசுவது எனும் புனிதக்கல் அவிமா வையும் ஆரிதையும் எதிர்நோக்கி நடந்துவந்தது.

ஹஜருல் அசுவது: இந்தத் தெய்வக் கல்லின் வரலாறு மிகவும் பெரிதனவும், இதை முத்தமிட்டு வணங்குவோர் கனின் பாவத்தைத் தொலைத்து அவர்களைப் புனிதப்படுத்தும் வகைபாம் உடையது திக்கல் எனவும் சொல்லப்படுவிறது:

இ. வி: தென்கிழக்குமூலை - தென்கிழமூலை, நடப்ப: நடந்தது என்பதனுடன் முடியும் செயவெளி னெச்சம்.

புத்துகள் சரிதல்

நாரியுங் கருங்கற் றெட்டுமூத் தமிட்டு
நடந்துகஃப் பாவலஞ் செய்து
சீரிதின் இயன்ற வாயிலின் எதிரே
சென்றுநின் றிறைஞ்சுமங் நேரம்
தாரணி திகழ்ந்த குபலெனும் புத்துத்
தலைகவிழ்ச் ததுஅதன் அடுப்ப
நேர்பெற நிரையாய் இருந்தபுத் தலைத்தும்
நிலமிசை சாய்ந்துருண் டனவோ. (62)

[நாரி - பெண். புத்து (அரபுச்சொல்) - விக்கிரகம். குபல - தலைமை விக்கிரகத்தின் பெயர்.
அடுப்ப - சேர/]

ப. உ: நாரியும் - அவிமாவும், கருங்கல் தொட்டு முத்தம் இட்டு நடந்து - தன்னை எதிர்நோக்கிவந்த ஹஜரூல் அசுவது என்னும் கல்லீக் கைகளாற் தொட்டு முத்தம் இட்டு வணங்கி நடந்து சென்று, கஃபாவலஞ்செய்து - கஃபத்துல்லா என்னும் ஆலயங்கை வலமாக வந்து, சீரிதின் இயன்ற வாயிலின் எதிரே சென்று நின்று இறைஞ்சும் அந்நேரம் - செம்மையாக அகமந்த ஆலய வாசலை அடைந்து தொழுகின்ற அந்த நேரத்தில், தாரணி திகழ்ந்த குபல் எனும் புத்தும் தலைகவிழ்ந்தது - குபலென்னும் பெயரை உடைய தலைமை விக்கிரகம் நாணமுற்றுத் தலைகவிழ்ந்தது. அதன் அடுப்ப நேர்பெறு நிரையாய் இருந்த புத்தலைத்தும் நிலமிசை சாய்ந்து உருண்டன - அதனைச்சேர நேர்வரிசையாயிருந்த துணை விக்கிரகங்களைல்லாம் நிலத்தில் சரிந்து உருண்டு கொண்டன.

விளக்கிய: நபிகள் பெருமான் (ஸல்) மூடக் கொல்கை எனச் சிலைணக்கத்தைச்சாடி ஒழித் தவர். அவர் ஒழித்தார் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க, நபி அவர்களைக் கண்டதுமே (அவிமா

வின் கரங்களில்) அவை தாமாகத் தடம் புரண்டு விழுந்து தரரமிசை உருண்டொழிந் தன என்று கூறும் கவிஞரின் கருத்தராளம் நயப்படைத்து பின் னுற் செய்யப்போவதை முன்கூட்டியே சொல்லி வைத்துவிட்டார் கவிஞரே.

வாழ்வின் விடிவெள்ளி

புதுமைகள் அளைத்தும் கண்டுகண் குளிர்ந்து பொற்கொடி கஃபத்துல் லாவிட் (6)
இதழுற நடந்து கணவரைக் குறுகி எடுத்திவை அளைத்தையும் இயம்ப யதியினில் தெளிவற்று) ஆரிதும் அவிமா மலர்முகம் நோக்கிதீம் மகவால் கதியுறும் நமக்குச் செல்லுமும் பெருஞும் கவலையும் தீர்ந்தனம் என்றார். (63)

[இவை அளைத்தையும் எடுத்து இயம்ப என மாற்றுக்.]

2. ந: புத்துக்கள் சரிந்த புதுமைகள் அளைத்தையும் கண்டு கண்ணுளிந்தாள் பொற்கொடியாகிய அவிமா; கஃபத்துல்லா ஆலயத்தை விட்டு நீங்கி மனத்தில் இன்பம் பெருக நடந்து சென்று கணவனைச் சேர்ந்தாள்; தான்கண்ட அதிசயம் அளைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கணவனுக்குக் கூறினால்; இச் செய்திகளைக் கேட்ட ஆரிதுவேதியின் புத்தி தெளிவற்றது. முத்தில் மகிழ்ச்சி மலரும் அவிமாவை நோக்கி, ‘இக்குழந்தைபால் நற்கதிகள் நம்மைப் பொருந்தும்; பெரு நிதியம் சேரும்; நம்மைப் பீடித்த கவலைகள் முற்றுக் கீங்கிவிட்டன என்று கூறினார்.

3. வி: இதழுற: எழுவாய்த்தெரடர். தீர்ந்தனம்: உள்பாட்டுத் தன்மைப் பண்மை விணமுற்று.

ஒட்டையும் குதித்தது

நன்றெனப் புகழ்ந்து மனங்களி கூர்ந்து
நாரியும் ஆரிது தாழும்
வென்றிகொண் டனமென்று ஒட்டை மேற்கொண்டார்
மேனியில் சொறியுடன் வரடே
ஒன்றிய கிழும் தூங்கிய குணமும்
ஏழிந்தது திடபிடி ஆகிக்
குன்றென உயர்ந்து பருத்துறக் கொழுத்துக்
குதிப்பொடு நடந்தது அன்றே. (64)

[கொண்டனம் - கொண்டோம். ஒட்டை -
ஒட்டகம், வெற்றி - வெற்றி.]

ஏ. ந: பஞ்ச யாத்திரையில் வெற்றிகொண்டோம் என்று அவிமா
வும் ஆரிதுவும் மனமகிழ்ச்சி மிக்கார்கள்; (நம்விதி) நன்று
நன்று எனப் புகழ்ந்து கொண்டார்கள், தாயகம் திரும்புவ
தற்காக ஒட்டகத்தின்மேல் ஏறிக் கொண்டார்கள். அவ்வளவு
தான், மேனியிற் சொறியும் சொகும் பிடித்து, தோலு
ஸ்ரந்து கிழும் தட்டித் தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஒட்டகம்
(நல்லவர் ஏற்றத்தால்) சொறித்தீர்ந்தது, வரடு மறைந்தது,
கிழு நீங்கியது; உறுதியான டட்டமுறுக்கு ஏற்பட்டது;
மலைபோல் உயர்ந்தது; முற்றுக்கப் பருத்துக் கொழுத்துக்
கொண்டது. (வரும்போது தன்ளாடிய ஒட்டகம்) போகும்
போது குதித்துக் குதித்து நடந்தது.

பிடி - உடல்முறுக்கு. அவனது 'பிடி'வைப்பயார்
என்ற பிரயோகம் நோக்கி உணர்க. அன்றி,
பெண் ஒட்டகம் எனவும் கொள்ளலாம்.

'ஒட்டை' விழுந்த ஒட்டையின் மறுமலர்க்
சிக்கு அறவாளர் ஏற்றம் காரணம். குதிப்புக்கு
சொந்தவர் திரும்புதலும் காரணம். சொந்தவூர்
திரும்புதலில் எந்த உயிருக்குத்தான் குதிப்பு
ஏற்படாது.

குளையின் நகரயானைகள்

குளையின் விட் தெழுந்த தொழியிடை மடவார்
கூடினர் ஒருமுக மாக
அனைவரும் திரண்டு மக்கமா நகர்விட்டு
அருவரைச் சிறுநெறி அனுகித்
தனையரும் புதிய தனையரும் உயிர்போல்
தலைவரும் மடைங்கதையர் தாழும்
கஜைகுரல் களிறும் பிழகுரும் கன்றும்
கலங்குடன் நடப்பதோத் தனரே. (65)

[அருவரை - அரியமலை. தனையர் - சொந்தப்
பிள்ளைகள். புதிய தனையர் - கூலிப்பால் ஊட்டு
வதற்காக வாங்கிக்கொண்ட பிள்ளைகள்.
களிறு - ஆண்யானை. பிடி - பெண்யானை.]

ஏ. ந, பிழைப்புக்காக குளையின் ஊரிலிருந்து வந்த கொடி
யிடைக் கோதையர் அனைவரும் ஒன்றுக்க் கூடினர். அனை
வரும் கூடிச் சேர்ந்து மக்கமாநகரை நீங்கி, அரிய மலைப்
பிரதேசத்தில் உள்ள ஒற்றையடிப் பாதைகளை அடைந்தனர்;
தங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளுடனும், வளர்ப்புப் பின்னிகள்
ஞடனும், தம்முயிர்க் கணவர்களுடனும் ஒன்றுக்க் கலந்து
வீடுநோக்கி நடந்தார்கள். அவர்கள் நடந்த நடக்க கம்
பீரம், மதப்பாற் பினிறும் களிறும், பிடியும், கன்றும் கூட்ட
மாகக் கூடி அசைந்தை போடும் தன்மையை ஒத்தது.

பெலவீனராய். பதுங்கிப் பதுங்கிப் பூணபோற
சென்ற கூட்டம் மக்கமாவிலிருந்து ஆணபோல்
திரும்பியது என்கிறூர் கவிஞர். கணவன் களிறு
போன்றன, அவள் பெண் பிடி போன்றாள், தனைய
பிள்ளைகள் ஆணைக் கண்றுகள் போன்றாளர். தனைய
ரும் புதிய தனையரும் என்றதால் வளர்ப்புக்குழந்தை
களையும் பெற்ற பிள்ளைகளைப் போல் பரசத்தால்

ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பது தெரிய வருகிறது. குளையின் ஊரவர் சூலிக்கு மார் கொடுப்பவராயினும், சூலிக்கு மாரடிப்பவர் இல்லைப் போலும். பஞ்சத்திலும் பதிவிரதாதார்மம் காத்தவரென்பது உயிர்போல் தலைவர் என்பதால் அழுத்தப்படுகிறது.

இ. வி: கீணாகுருஸ்: வி ண த் தொ கை. நடப்பது: தொழிற் பெயர்.

இயற்கையின் வணக்கம்

மல்லுயர் திணிதோள் ஆடவர் பலரும்
வளமுலை மடக்கொடி யவரும்
செல்லுஙன் னெறியால் வயின் வயின் ரெறிந்த
செடிகளும் மரந்தலை யவையும்
கல்லுங்கற் குவையும் யாவரும் கேட்பக்
கடிதினில் தெரியவாய் விண்டு
செல்லுயர் கவிதை முகம்மது நபிக்குத்
தெரிதாச் சலாம் உரைத் தனவே. (66)

[மல் - வலிமை. வயின் - இடம். வயின்வயின் - இடந்தோறும். சலாம் - வணக்கம். செல் - மேகம்]

ப. உ; மல்லுயர் திணிதோள் ஆடவர் பலரும் - வலிமை மிக்க உரத்த புயங்களையுடைய ஆண்களிற் சிறந்தார் பலரும்; வளமுலை மடக்கொடியவரும் - அழுகு முலைகளை உடைய மடக்கொடி மாதர்களும், செல்லும் நன்னெறியால் - செல்லின்ற நல்ல வழிகளில், வயின் வயின் செறிந்த - இடங்கள் தோறும் நெருக்கமாகவுள்ள, மரந்தலையவையும் கல்லும் கற்குவையும் செடிகளும், தலைசிறந்த மரங்களும், கல்லும் கற்குவையல் கரும், யாவரும் கேட்ப - எவருக்குமே கேட்கக் கூடியதாக, (யாவரும்) தெரிதா - எவருக்குமே தெரியக்

கூடியதாகவும், செல்லுயர் கவிகை முகம்மது தபிக்கு - வானளவு உயர்ந்த கவிகையை உடைய முகம்மது நயினாகுக்கு (ஸல) கடிதினில் தெரியவாய் விண்டு சலாம் உரைத்தன - விரைவாகக் கூறினும் தெரிவாக வாய்திறந்து வணக்கம் கூறன:

இயற்கை முழுவதும் இதயங்குளிர்ந்து நபி நாயகனுரை வாழ்த்துகின்றன. நகர்ந்துவிடப்போ கிணறுரே என்ற அவசரத்தில் வாழ்த்தினும் எது வாழ்த்தியதென்பதும் என்ன வாழ்த்திய தென்பதும் யாவருக்கும் தெரிகின்றதாம் கேட்கின்றதாம்.

படுமரக் காட்டிலே.....

நடந்தவர் வெயிலால் உடல்தடு மாறி
நலிதாரத் தாகமும் பெரிதாய்
விடந்தாயங் நியகன் இணைமட வாரும்
மெலிதாச் செல்லுமக் காலைக்
கிடந்ததோர் கானம் இலையில வாகிக்
கிணைத்திடும் பண்டொலாம் கருகி
இடந்தொறும் நிழலற்று) இருந்தவ் விடத்தில்
இறங்கினர் அனைவரும் செறிந்தே. (67)

[நலிவ - வருத்தம். விடம் - விழும். கானம் - காடு. பண்ம் - கிண.]

ஏ. ந: வழிதடந்தவர்கள் அனைவரும் உடல் சோர்ந்தனர்; துன் புற்றனர்; தண்ணீர் விடாய் மிச்கனர். விடமும் சமீமனக் கூறத்தயங்கும் கருநிற இருவிழிகளை உடைய பெண்களும் நடைக்களையால் மெலிந்தனர். இப்படி இவர்கள் செல்லும் நோம் காடொன்று கானப்பட்டது. அக்காட்டின் மரங்களில் இலையுங் கிடையாது; கிணாகளும் கருகிவிட்டன; எவ்விடத்தில்

லாவது நிமிலில்லை. அப்படியான காட்டில் எல்லோரும் ஒன்றுக்கு சேர்ந்தனர்கள்.

இண்பத்தில் ஒன்றுக்கு கூடுதல் மாத்திரம் மன்று, துண்பத்திலும் ஒன்றுக்கு இறங்குதல் வேண்டும், தயங்குதல் கூடாது என்பார் இறங்கினர் என்றார். இல்லாமிய ஒற்றுமைச் சித்தாந்தத்தை கவிஞர்மிக அருமையாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பாலை சோலை ஆனது!

மான்மதஞ் செறிந்து கமழ்த்த ஹவிமா
மழிமிசை முகம்பநு விளங்கக்
கானகங் தழைத்துப் பணர்கள் விட்டெழுந்து
கத்திரவன் கனற்கர மறைத்து
நீரிறம் பசந்த விலைமிக நெருங்கி
நிரைமலர் சொரிதரக் காய்த்துத்
தேவிருந் தொழுகுங் கனிபல சிதறித்
திசையேலா நிறைந்தன வன்றே. (68)

[கமழ்த்தர - கமழி - மணம்வீச. நீல் + நிறம் = நீணிறம்]

உடந: கத்துரி வாசனை கமழும்படியாக அவிமா மடியில் அகமத் (ஸல்) விளங்கினார். (அன்னவர் வருகையால்) கானகம் தழைத்தது. கிளைகள் கிளைத்தன; நீலநிறமாகப் பசந்த இலைகள் மிக நெருங்கியதால் செங்கதிரின் வெங்கதிர்கள் அக்கணத்தில் விழவில்லை. கானம் மணமலர்களைச் சொரிந்தது; நிறையக் காய்த்தது. தேவையுகும் கனிபலவும் வீழ்ந்து சிதறித் திசைகளைல்லாம் கனிகளே நிறைந்தன.

நபிநாயகத்தின் (ஸல்) பார்வையினால் பாலை சோலையாயிற்று என்க-

எல்லாம் இதனுலே!

கண்டவழி மனமுங் கண்களுங் குளிர்ந்து
கனிபல பறித்தெடுத் தருந்தி
வண்டனி ரூபார் வருத்தமுங் தீர்ந்து
வரியிலிற் பெரும்பலன் கிடைத்துக்
கொண்டதும் தூகங் தீர்ந்ததும் அவிமா
குழந்தையா லாம்னாச் தூழ்ந்து
முண்டக மலர்த்தா விளில்விழி சேர்த்தி
முகம்மதைப் போற்றிவாழ்த் தினரே. (69)

[முண்டகம் - தாமரை. அருந்துதல் - உண்ணுதல்.]

உடந: பாலை சோலையானதைக் கண்ட அப்பிராக்னிகளின் சிந்தையும் விழிகளுங் குளிர்ந்தன. கனிகள் பலவற்றையும் பறித்துக் களைத்த அருந்தனார்கள். வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தவினையுடைய வனிதையர் வழிநடை வருத்தமும் தீர்ந்தது; வழியிலே பெரும்பலன் கிடைத்துக் கொண்டதும் விடாய் விடுபட்டதும் அவிமாவின் ரூழந்தையாலேதான் எனப் பெண்கள் அனைவருங்கூறி அவளை மொய்த்துக் கொண்டனர், தாமரை மலர்போன்ற அக்குழந்தையின் திருவுட்டகளிலே தங்கள் விழிமலர்களைச் சேர்த்து, முகம்மதைப் பாராட்டி வாழ்த்திக்கொண்டார்கள்]

[குளிர்ந்து அருந்தி தீர்ந்து சூழ்ந்து சேர்த்தி வாழ்த்தினர் என முடிக்க.]

இ. வி: மலர்த்தாளினில் : ஏழாம் வேற்றுமை விரி சேர்த்தி; பிறவினை வினையெச்சம்.

(ஏ) சொந்த மனையிலே சுகபோகம்.

தாயகம் திரும்பினர்

இலைபல தளிர்த்துக் குளிர்வனச் சோலை
இருந்தவர் அனைவரும் எழுந்து
குலவுவா கனத்திற் கொண்டுகுன் றுகஞஞ்
குழிதருங் கானியா றுகஞஞ்
நிலைபெருஞ் சுரமுங் கடந்தவர் நடந்து
நீங்வரை யனையமா மதில்சூழ்
பலபல மனையுங் தெரிதா நோக்கிப்
பதியெனுங் குணையின யடைந்தார். (70)

[வனம் - பூங்காவனம். கானி + யாறு = கானி
யாறு, சுரம் - பாலை.]

2. ந: இலைமயமான அப்பூங்காவனச் சோலையில் இருந்தவர் அனைவரும் எழுந்து கொண்டார்கள், சிறந்த வாகனங்களில் ஏறிக் கொண்டார்கள்: குன்றுகளையும் நிலங்குழியும் பாயும் காட்டசறுகளையும் நிலையான பாலைநிலத்தையும் கடந்து விட்டார்கள். பின் வாகனங்களில் இருந்து இறங்கி, கால் நடையில் நீண்ட மலைபோன்ற மதில் சூழ்ந்த, பலப்பல வான மனைகளையும் தெளிவாகப் பார்த்து தங்கள் பதியாகிய குணையின அடைந்து விட்டார்கள்.

3. வி: குளிர்வனம்; வினைத்தொகை. குலவு(ம்) வாக
னம்: பெயரெச்சம்.

பதியின அடுத்தார் அவர்மனை புகுந்தார்
பாவையார் பலரும்வாந் தடைந்து
மதியினுங் தெளிந்த வடிவெடுத் தலைய
முகம்மதங்கு(கு) இருப்பதைக் கண்டார்
அதிசயம் இ::தென்று அணிமலர்த் தாளில்
அயில்விழி வைத்துமுத் தமிட்டு
நிதியமும் பேறும் படைத்தனர் அவிமா
நிகிளை இவர்க்கினி என்பார்,

(71)

[பதி - ஊர். மனை - வீடு. அயில் - சூரி மை, வேல்நிகர் - ஒப்பு.]

2. ந: குணையின் பதியை அடைந்தவர்கள் தத்தம் இல்லங்களைச் சேர்ந்தார்கள். (அவிமாவும் தன்மனை புக்காள்: புக்கதும்,) பெண்கள் பலரும் அவிமாவின் மனையிற் கூடினார்கள். மதி யினும் பார்க்க ஒளியுங் கவர்க்கியும் குஞ்சமையும் மிகுந்து வடிவெடுத்தது போன்ற முகம்மது அங்கு இருப்பதைக் கண்டார்கள். இது ஒரு புதுமையேயென்று, முகம்மதுவின் அழகுமலர்த் திருவடிகளிலே தங்கள் சூர்விழிகளை வைத்து முத்தமிட்டார்கள் (அந்த அளவிலேயே) பல்வேறு செல்வங்களையும் பெரும் பேறுகளையும் தமதாக்கிக் கொண்டார்கள்: அவிமாவுக்கு நிகர் அவிமாவேதான் என வாயார வாழ்த் தினார்கள்]

அவிமா குறிப்பறிவனோ?

கூண்டுவங்கு(து) எடுப்பார் புகழ்ந்து போற்றிடுவார்
கொழுங்களை முகம்மதை இவருக்கு(ரு)
ஆண்டவன் கொடுத்தான் இந்தநாற் பெறும்பேறு
அணியிழை படைத்தனள் என்பார்
தூண்டிடா விளக்கோ முழுமணி தானே
சுவர்க்கத்தில் இருந்துவந் ததுவோ
வேண்டிய பொருளும் உறுமொரு நாளோர்
வீட்டினிற் புகிலெனப் புகல்வார். (72)

[கூண்டு - கூடி. போற்றிடல் - வணங்கிடல்
சுவர்க்கம் - மோட்சம். வேண்டுதல் - விரும்பு
தல்.]

2. ந: அவிமா இல்லத்தில் பெண்கள் எல்லோருங்கூடி முகம் மதை எடுக்கிக்கொள்வார்கள்; முழுந்தையைப் புகழ்ந்து வணங்கிக் கொள்வார்கள். இப்பெரும் பேறை ஆண்டவன் அவிமாவுக்கு (அளவிக்) கொடுத்திருக்கின்றன், இப்பெரும் பேறை அவிமா தமதாக்கிக் கொண்டாள் என்பார்கள்.

இம்மகவு தூண்டராமனிலீக்கோ? நிறைவான மாணிக் கமோ? சுவர்க்கத்திலிருத்து பூமிக்கு வந்ததுவோ என்பார்கள். இக் குழந்தை ஒருநாளீக்கு ஒருவீட்டுக்குப் புகுந்தால் விரும்பிய பொருளாலாம் அங்கு வந்தடையும் என்பார்கள்.

விளக்கி: மக்கமா நகரில் வீடுவீடாகச் சென்றும் குழந்தை கிடையாது அலமந்து வரடிய அலிமா இன்று ஓரே குதுகலத்தில் நீந்துகிறார்கள். வருவோர் போவோர் எல்லோரும் அவளை வாழ்த் துகிறார்கள். அவள் வீட்டில் வருகைதரும் பெண்கள் எல்லோரும், தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கும் இக்குழந்தை ஒருநாளீக்கொருதடவை வந்தாலென்ன என்ற குறிப்பை குறிப்பாக வெளியிடும் எல்லைக்கு அலிமாவின் அதிட்டம் செயற்படுகின்றது! பூமியிலிருந்து சுவர்க்கத்துக்குப் போவது புதுமை அன்று. சுவர்க்கத்திலிருந்து பூமிக்கு வருவது தான் புதுமை. இந்தப் புதுமைப்பேறு அலிமாவின் பெரும்பேறும் விட்டது.

இ. வி: புகில் (புகுந்தால்): எதிர்கால வினையெச்சம். தூண்டிடாவிளக்கு; ஈறுகுறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

நல்லனசேரும்! அஸ்லனதீரும்

வறுமையுந் தீரும் நோயும் விட் டகலும்
மனத்தினிற் கஹலையும் நீங்கும்
சிறுமையும் அநலும் புத்தியும் பெரும்
தீவினை வந்தட ராது
தெறுவகை சிதையும் செல்வமும் வளரும்
தோழுஞ் சிறந்து பூரிக்கும்
உறுபவும் தொலையும் முறைம்தை யெவர்க்கும்
ஒருபகற் காண்கிலென்று உரைப்பார்

(73)

[தெறுபகை - வருத்தும் பகை, உறுபவும் - பெரும்பாவும்.]

அடராது - நெருங்காது, சேராது.

உ.ந: முகம்மதை ஒருநாள் ஒரு பொழுது கண்டுவிட்டால்; வறுமை தீரும்; நோய்தீரும்; மனக்கவலைதீரும்; சிறுமை தீரும்; சிந்தனை பெருகும்; தீவினை வந்துசேராது; வருத்தும் பகையில்லை; செல்வம் வளரும்; தேகம் அழோகாடு பூரிக்கும்; பெரும்பாவும் தொலையும் என்றும் அப்பெண்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

இ. வி: தெறுபகை, உறுபவும்: வினைத்தொகை காண்கில் செயின் என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்கால வினையெச்சம்.

அலிமாவின் பூரிப்பு!

தன்கீளை டீயவரை விழித்தறு கிடுத்திச்
சாற்றினர் செழும்புகும் அலிமா
எல்குலத் தவமோ யானசெய்த பலனே
இவர்தமைக் கிடைக்கவும் பெற்றேன்
முன்பெருஞ் துகை வடுவையுந் தவிர்ந்தேன்
முகமலர் தாவழி வானேன்
பிரபு கலீயுங் காண்கிலேன் பலறும்
பெற்றனன் எனவறைத் தன்றே.

(74)

உ. ந: பெரும் புகழ்பூர்த்த அலிமா தன் சுற்றத்தவரை எல்லாம் அழைத்து தன்னருகே இருத்தினுள்! என் குலத்தவர் செய்த தவப்பயனை, யான் செய்த நல்லினைப் பயனை இத் தவக் குழந்தையைக் கிடைக்கப்பெற்றேன்? முன்பு (எனக்குச் சிறுமை தந்துகொண்டிருந்த) முலைப்பெரும் தும்பலாகிய சிறுமை தீரப்பெற்றேன்; முகமலர்க்கி சேரப் பெந்தேன்; வடுவையும் தீரப்பெற்றேன்; இடையில் சேர்ந்த இலம் உடவில் அழுகு ஊரப்பெற்றேன் முடிவாக) வேண்டிய பலனெலாம் பெற்றுவிட்டேன்: என்று அவர்களுக்குக் கூறினார்.

[கவி - வறுமையும் சிறுமையும், இலம்பாடு]

சீ. 4. 8

அன்று கண்ட கனவு!

பாரினில் சிறந்த மக்கமா நகர்க்குப்
பயணமென் றிருக்குமென் றிரவில்
நேருமென் மடியில் விருக்கமொன் நெழுந்து
நிலமிசை கனிகளைச் சீந்த
வாரியே அருந்தி வறுமையும் பசியும்
மறந்துடல் களிப்பொடும் மகிழுக்
கூருவோர் கனவு கண்டனன் எனவே
கோதையர்க்கு எடுத்துரைத் தனரே, (75)

உ. ந: 'பாருக்குன்னே சிறந்த மக்கமா பதிக்குப் பிரயாணஞ்செய்ய
வேண்டுமென்று முடிவசெய்த அன்றிரவு கணுவொன்று கண்
டேன்: நேர்மையான என் மடியில் விருட்சம் ஒன்று எழுக்
கண்டேன். அது நிலமெல்லாம் கனிகளைச் சீந்தக் கண்
டேன். அவற்றையில்லாம் வாரிவாரி அருந்தக்கண்டேன்.
உடலம் பசியும் வறுமையும் மறந்து பேருவதை மிகக் கண்
டேன்' என்றும் அந்தப் பெண்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்.

பாற்பறிசோதனை!

அரந்துடைத் தொளிருங் க.திரிலை வேற்கண்
ஆயினு நிருமகன் அவிமா
வரந்தரு குழந்தைக்கு) ஒருமுலைப் பாலே
வழங்கின படியறி வதற்கே
சுரந்திடுஞ் தூகை முலையு தருந்தித்
துபில்தருங் காலையி லெடுத்துக்
காங்கு தம்திடது பான்முலை கொடுக்கிற
கனியிதழ் வாய்திறங் தருந்தார். (76)

ய. உ: அரம் துடைத்து ஒளிரும் கதீர் இலை வேற்கண் ஆயினு
திருமகன் - அரத்தனால் உரசி ஒளிமிகப்பெறும் கதீர்களை
உடைய இகைவடிவான வேல்விழிகளைக் கொண்ட ஆயினு
நாயகியாரின் தெய்வப்புதல்வனுகிய, அவிமா வரந்தரு குழந்தைக்கு. அவிமா வரமாகப்பெற்ற குழந்தைக்கு, ஒரு முலைப்

பாலே வழங்கினபடி அறிவுதற்கு - ஒரு முலையின் பாலையே
கொடுத்து வந்த தன்மையை அறிவுதற்கு, சுரந்திடும் தூகை
முலையுமது அருந்தத் துயில்தருங்காலையில்-தூகையாய்யிருந்த
முலையிலிருந்து சொந்து வருகின்ற அழுதத்தை உண்டு கண
னுறங்கும் நேரத்தில் கரந்து தம் இடது பால்முலை எடுத்
துக் கொடுக்கில் - மகறவாகத் தம் இடதுபால் முலையைத்
தூக்கிக் கொடுத்தான், கனி இதழ் வாய்திறந்து அருந்தார் -
கனிபோன்ற இதழ்கள் உடையவாய்திறந்து அம் முலையை
அருந்தமாட்டார் அத்திருமகன்.

விளக்கம் : அவிமாவின் குகையாயிருந்த முலை
சுரக்கும் பால் முறையே அருந்திக்கொண்டு
வருபவர் முகம்மது இடதுபக்க முலைப்பாலை
அவர் ஒருநாளும் அருந்துவதில்லை. குகைமுலை
இடையருது சுரக்கும் பாலே அவருக்குப்
போதியதாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அதனு
வேதாஸ் மறுமுலை அருந்துவது இல்லை என்று
அவிமா எண்ணினாலோ எண்ணவோ பரிசேர
தனை பார்க்க விரும்பினால். குகைமுலை உண்டு
குழந்தை முகம்மது நித்திரைச் சுகங்கானும்
நேரத்து மடியில் துயின்ற குழந்தையைத்
தூக்கி மறுபாடாக வைத்து இடப்பக்க முலை
யைக் குடிக்கும்படியில் கொடுத்தான். கொடுக்
கும் பொழுது முகம்மது குழந்தை ஒருபோ
தும் குடியாது.

எந்த முலை குகையாயிருந்ததோ அந்தமுலை
யைத் தான் குடிக்கவேண்டும் என்ற திரு
வள்ளமோ, சொந்த மகனுக்கு உரிய பாலைத்
தான் குடித்துவிடக்கூடாதே என்ற பெருங்
கருணைத்திறனே, "ஏறுண்டவர் நிகராயினும்
பிறர் மிக்கில் என்று அயிரா"ப் பேராண்
கையோ நபிநாயகனார் (ஸல் இடமுலை குடிக்க
வில்லை. ஆம், குகைமுலையாயினும் நபி வாழ்

வுக்கு வாகை சூடியது அதுவன்றே! வலமுலை
யன்றே முகம்மதுவுக்குப் பலகலையுந் தந்து
வாழ்வுக்கு வலமும் தந்தது,

செம்மறியின் செந்தளிப்பு!

ஆரிது மனையில் சிலதுருச் சொம்மண்டு
அறக்கிழ் டோடுசொறி பலடும்
சோரியில் வரடும் வங்குமாய் இருந்த
துருவைகள் முதுகிளில் திறமாய்
வாரணிந்து) இலங்கும் மனைமுலை அவிமா
முகர்மது திருமலர்க் காத்தால்
சீருந்த தடவ விக்கினம் சிதைந்து
செல்விபெற்று) இலங்கின அன்றே. (77)

[துரு - செம்மறி ஆடு. வரடு - சொடுகு. வங்கு-
சந்தும் பொந்தும் விக்கினம் - வில்லங்கம், துண்
பம், சொம் - சொத்து, உடைமை; முதுசொம்
என்பதன் முதற் குறையுமாம்.]

ஒ. ந. ஆரிது மனையிலே அவரின் முதுசொமாக சில செம்மறி
ஆடுகள் உண்டு, அவை அறக்கிழுகள், சொறிபிடித்த
மலடுகள். இரத்தம் சிந்தும் பொருக்கும் சொடுகும் உடை
யன. சந்தும்பொந்துமான முதுகுகளையும் உடையன,
அப்படியான துருவைகளின் முதுகிலே, கலாதியாகக் கச்ச
ணிந்தும் துலாம்பரமாகத் தெரியும் மணிமுலைகளை உடைய
அவிமா வளர்க்கும் முகம்மது தன் தெய்விக மலர்க்கரங்
களினால் செம்மையுறந் தடவ பழைய விக்கினம் எல்லாம்
கெட்டொழிந்து புத்தழுது பெற்று அத்துருவகைகள் விளங்கின.

அத்துருவைகளைக் கண்டு முகம்மது அருவருக்க
வில்லை, மாரூக. அவை செம்மையுறந் தடவினார்.
விளையும்பயிர் முளையில் தெரியிது. உயிர்களிடத்தில்

அங்புகொண்ட உத்தமருக்கு இது புதுவதன்றே.
இயல்பான பெருங்கருணைத்திறன் இதுவென்க.

அவிமா இல்லம் ஆமேயம்

வாலசைத் திடாத கிழுகேளை உருவாய்
வரடுவங்கு அறமலடும் போய்ச்
சாலவும் பருத்திட்டு) உடல்திரண்டு அழகாய்த்
தளதளத்து) அணிமயிர் ஒழுங்காய்ச்
துலுமாய்ச் சிறிது பாலுமாய் முலைக்கண்
காப் பெடுத்து அறச்சொரிந் திடலாய்
ஏலவார் குழலார் மனையிடங் கொள்ளாது
இருந்தன பறழ்களும் ரிறைந்தே. (78)

[குல - கருப்பம். ஏறன் - ஆடுக்குட்டி.]

2. ந: மேலும், வாலசைக்கூட-வனியின்றியிருந்த கிழுகள்
இளமை பூரித்தன. வாடுவங்கு எல்லாம் தொலைந்து மலடும்
நீங்கி மிகவும் பருத்திட்டன. உடல் திரண்டன. அழகாய்த்
தளதளத்தன. அழுகு மயிர் ஒழுங்காய்ச் சூளைத்தன. கருப்பு
முற்றன. சிறிதே பால்க்கியும் முலைக்கண்கள் கூப்பு மிகுந்து
முற்றுக்கப் பால் பொழிந்தன. நீண்ட நறுவங்களந்தவினளாய்
அவிமா இல்லத்தில் செம்மறி ஆடுகளும் குட்டிகளும்
நிறைத்து காணப்பட்டன.

தீவையும் பினியும் தீர்த்தல்

ஒங்கிய ‘குளையின்’ எனும் பதி தன்னில்
உறைபவர் எவர்மனைக் கேளும்
நீங்கரும் பினிவெந்து அடுத்திடில் அவர்கள்
பிறைத்தும் முகம்மதைக் காண்கில்
தீங்ககண் நிடுமேச் செய்திகண் டறிந்து

செறிதரும் பிறங்கர் உளரும்
பாங்கினிற் புதுந்து முகம்மது மலர்த்தாள்
பணிந்துமெய் மகிழ்ச்சிபெற் நிருப்பார். (79)

உ. ந: உயர்ந்த குளையின் ஊரில் வசிப்பவர் எவர் மனையி
வென்றாலும் மருத்துவால் தீர்க்க முடியாத கண் வியாதி
கண்டுவிட்டால், அவ்வியாதியாளர்கள் இயல்பிலேயே நிறைவு.
மிகுந்த முகம்மதுவைத் தரிசித்துக் கொடும்பிணி நீங்கினர்,
இச்செய்தி அடுத்தடுத்த ஊர்களுக்கும் பரவியது; பரவவே:
வெளியூர் தோயினரும் பயபக்தியோடு அவிமாவின் மனை
சிற்சென்று முகம்மது மலர்த்தாள் பணிந்து அக்கணமே
தோய்தீர்ப்பெற்று டடல் மசிழ்ச்சிதா இருப்பார்கள்.

புனிதன் உடலும் ஏனிடம்

மறைத்தாச் சோதி முகம்மது நயினர்
வடிவுறு மெய்யினில் துக்கனும்
உறைத்தா நீரிற் கழுவிலா திருந்தும்
உலவுறு சிக்குமொன் றஞ்சுகாக
குறைத்தா வாசங் கமழ்வது மாருக்
குமிழ்நீர் சிறிதுமே அனுகாக்
கறைத்தா வரிச்செங் கண்துயின் நெழினுங்
கலந்துறு மாசுமொன் றஞ்சுகா. (80)

[மறைத்தா - மறையாத. குறைத்தா - குறை
யாத. உறைத்தா - உறையா. கறைத்தா -
கறையற்ற.]

உ. ந: மங்காத ஒளிபடைத்த முகம்மது நயினரின் அழுகுடிலில்
தாக்கள் படியா; நீரில் குளிக்காவிட்டாலும் வழிந்துவரும்
யாத்தகச்சிக்கு எதுவும் சேராது; குறைவத்த நறுமணம்
வீகவது மாருது, காதிலோ முக்கிலோ குமிழிவிடும் நீரும்
சளியும் சிறிதுமே அனுகா; களங்கமற்ற வெவ்வரிபடர்ந்த
கண்கள் நித்திரை கொண்டு எழுந்தாலும் பீழையும் நீருமா
சிப மாசு எவையும் அனுகா.

சலமலா திகளில் நாற்றமும் தோற்றுத்
துரையருத் திடுவதே யல்லால்
நிலயிசை எவர்க்கும் கண்ணினில் தோன்று
நீட்டு நீழலுந் தோன்று
உலவிய ஏறும்பும் ஒண்சிறை ஈடும்
ஒருபொழு தாகிலுங் தீண்டாக்
கலையினில் மயிலைப் படர்தாப் பிள்ளைக்
கனியெனும் முஹம்மது நபிக்கே. (81)

[சலமலாதிகா = சல + மல + ஆதிகள். மயிலை-
அழுக்கு. கஸை - உடை.]

உ. ந: பிள்ளைக் கனியாகிய முஹம்மதுநபி (ஸஹ) அவர்
களுக்கு சலம் மலம் ஆதியவற்றில் நாற்றம் தோன்றுத
வில்லை. அவற்றை நிலந்தின்று சிடுவதன்றி, யார் கண்ணுக்
கும் படும்படியாக வைத்திருப்பதில்லை. அவர் உடலுக்கு
நிழல் இல்லை. அவ்வடிலில் ஈடும், ஏறும்பும் எப்பொழுதுமே
மொய்யப்பது இல்லை; அவர் உடையில் அழுக்குப் படிவது
என்றும் இல்லை.

புனிதனின் உடலும் புனிதம் என்றபடி ஒன்று
பது வாசலும் இயற்கையிலேயே தூயனவாய்
உள்ளனவாம்.

இருவில் மதியின் தீவிய பணியிடை
மாமயில் அவிமா கண்துயில் காலை
முகம்மது துயிலெடம் ஞோக்கித்
தாமதி யாது சந்திரன் இறங்கித்
தன்னுரு மாறிவேற் றுருவாய்க்
காமரு மலர்த்தாள் மெல்லெனவருடிக்
கதிர்மணித் தொட்டிலை ஆட்டிப்
பூமண மைக்குள் இருந்தபடி பணிந்து
போவது தினங்தொறுந் தொழிலே. (82)

[காமம் + மரு = காமரு. வருடல் - தடவல்.
வேறு + உரு = வேற்றுரு - தன்சயவடிவம்
அல்லாத பிறவடிவம்.]

உ. ந: மாமயில் போன்ற அவிமா உறங்கும்பொழுது முகம்மது நித்திரை செப்யும் இடத்தைப் பார்த்து தன்வடிவம் மறைத்து வேறுவடிவம் தாங்கி கணப்பொழுதும் கணக்கமின்றிச் சந்திரன் இறங்கி வந்துவிடவான். கண்டார்க்கு விருப்பு உண்டாக்கும் மலர் அடிகளைத் தடவிக்கொடுத்து ஒளிவிசும் மணித் தொட்டிலை ஆட்டிக் கொள்ளுவான். பூமணம் பொலியும் அவிமா மீணக்குள் இருந்து கொண்டு முகம்மது நயினிரை திருவடி வணங்கி மீணுவது சந்திரனின் தினசரி வேலையாகும்.

தினசரி இக்காட்சியைக் காணலாம் என்கிறார்களினால். மதியின் தொழில் இப்படிப் போகிறது. சந்திரனும் ஒரு செவிலித்தாய் குழந்தையை நித்திரையாகிகுந்தாய் அதன் குதிகளையும் உள்ளங்கால்களையும் தடவிக் கொடுத்து. தொட்டிலையும் ஆட்டுகின்ற காட்சியை மறுநளிப்பதிலும் செய்கின்றார் கவிஞர். பாலூட்டும் செவிலித்தாய் அவிமா. தொட்டில் ஆட்டும் செவிலி அம்புவி. இனித் தாலாட்டும் செவிலியாரோ?

ஆண்டவன் வளர்க்கிறுன்

இந்துவாங் துறைந்து மலரடி வருடி
இராவெலாம் காத்துழினி திருந்து
கொந்தலர் குழலார் மஜனயெலாம் நிறைந்த
கொழுங்கத்தீர் பரப்பிடக் கூடி
வந்து வானவர்கள் இடமற நெருங்கி
மஜைப்புறங் காப்பென விருப்பச்
சந்தர் வதன மஹம்மது நபியைத்
துய்யவன் இனிதுற வளர்த்தான். (83)

[இந்து - சந்திரன், கொத்து - பூங்கொத்து, தொடை நோக்கி மெலிந்தது, கொழுமை - செழுமை, புறங்காப்பு - புறத்தே காவல் செய்தல்.]

உ. ந: சந்திரன் ஆனவன் அவிமா மஜைக்குவந்து, நீண்ட நேரம் தங்கி, முறைம்மதுவின் மலரடிகளை வருடிக் கொண்டு இரவெல்லாம் கண் ஜைமயாமல் முறைம்மதுவைக் காவல் செய்தாலும், எதுவித வருத்தமுமின்றியிருந்து, பூங்கொத்துப் பொலியும் கூந்தலினயுடைய அவிமாவின் மஜை முழுவதும் பூரண சந்திரிகையைப் பரப்பிக் கொள்ளும்பொழுது, ஏனைய வானவர்கள் அத்தனை பேரூங் கூடி அங்குவந்து, இருப்பதற்கிடமில்லையாக நெருங்கி இருந்து வீட்டின் வெளிப்புறத்தைக் காவல் செய்து கொண்டிருக்கும்படியாக சந்தரவத்து முகம்மதுநபி அவர்களை ஆண்டவன் நேரமையாக வளர்த்தான்.

இ. வி: மஜைப்புறம்: ஆரூம் வேற்றுவதை தொகை. இனிது: வினைமுற்றுப் பண்புப்பெயர். காத்தும்: உம்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. காப்பு: தொழிற் பெயர்.

செல்வச் செழிப்பிலே ஆரிது!

வரையெனத் தீரண்ட புயங்கி நயினர்
மஹம்மதை வளர்த்திடு மஜைக்குள்
கரையிலாச் செல்வம் தனித்தனி பெருகிக்
காட்சிகள் பலவுமுண் டாகி
நிரைநிரை மாடா டோட்டகம் பலவும்
நிறைந்துபால் தயிர்குறை விலதாய்த்
தரையினிற் குடிக்குட் பெருங்குழியான
தலைவரா ரீதென விருந்தார். (84)

[மாடு + ஆடு = மாடாடு]

உ. நு: மலைபோல் திரண்ட புயங்களை உடைய நபிநவினராகிய முகம்பதுவை வளர்த்துவரும் அந்த மனைக்குள் எல்லையற்ற செல்வம் வகை வகையாகப் பெருகியது. இதுவரை கானுத புதுமைக் காட்சிகள் அனைத்தும் உண்டாகினா: மாடும் ஆடும் ஓட்டகமும் பலப்பலவாக வரிக்கொய்ய நிறைந்தன. பாலுக்கும் தயிருக்கும் குறைவில்லை. பூமியில் உண்டான குடிகளுக்குள் பெருங்குடியரகிய 'ஸஹு' குடியின் பெருங் தலைவர் ஆரிது என்று சொல்லும்படியாக அலிமா கணவர் வாழ்ந்தார்.

'தனித்தனி பெருகல்' ஒவ்வொரு வகைப் பெசரு நும் பெருகுதல் என்றபடி.

குனையினில் அலிமா மக்களும் தாழும்
குடிக்குயர் குடியென வாழும்
மனையினில் ஒருநாள் தீபமிட் தழுமில்
முறைம்மது பேரொளி அல்லால்
தனியவன் அருளால் துன்பனோய் வறுமை
தமையடுத் தவர்க்குமில் லாமல்
சினவேற் கரத்தர் ஆரிது மகிழ்ந்து
செல்வமும் செருக்கும் பெற் றிருந்தார். (85)

[தீபம் - விளக்கு. அடுத்தவர் - சேர்ந்தவர். தனி யவன் - இயல்பிலே தனித்தன்மை வாய்ந்த இறைவன்.]

உ: நு: குனையின் ஊரில் அலிமாவும், பின்னைகளும். தாழும் (ஆரிது) குடிகளுக்குள் உயர்ந்த குடியாக வாழுகின்ற இல்லத்தில் முறைம்மதுவின் பேரொளியல்லாமல் ஒருநாளாவது விளக்கேற்றியது இல்லை. தனித்தன்மை வாய்ந்த நபியின் அருளால் துன்பமும், நோயும் வறுமையும் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இல்லாமல் கொதிப்புறும் வேல்தாங்கிய கையினராகிய ஆரிது மகிழ்ந்து செல்வத்தோடும் செருக்கோடும் வாழ்ந்தார்.

இ. வி. அல்லால்: குறிப்பு வினையெச்சம். ரெத்தர். குறிப்பு வினைமுற்று. சினவும்: பெயரெச்சம். சினவு எனக் கொள்ளின் தொழிற் பெயர் என்க.

கறுகுறு நடந்து.....

எங்கிலம் அனைத்தும் தீன்னெநி நடப்ப இயல்பெறு மனுநெநி நடப்பத் துன்னிய அறத்தின் துறையில் நடப்பத் துன்பாற் றின்பமே நடப்பப் பன்னருஞ் செங்கோல் உலகெலாம் நடப்பப் பாரினில் குலமுறை நடப்ப மன்னியர் எவரும் சொற்படி நடப்ப முறைம்மது நபிநடங் தனரே. (86)

உ. நு: அனைத்துலகிலும் தீஞால் இல்லாம் என்னும் சாந்தி மார்க்கம் நடக்கும்படியாக, ததுதி மிக்க மஸித நீதி நடக்கும்படியாக, நெருங்கிய அறத்துறைகள் தொறும் நடக்கும்படியாக, துன்பம் ஒழிந்து இன்பமே நடக்கும்படியாக, இத்துளைச் சிறந்தது என இலகுவிற் சொல்ல முடியாத செம்மையான ஆட்சி உலகெங்கும் நடக்கும்படியாக, பாரினில் ஒன்றே குலம் என்னும் முறைமை நடக்கும்படியாக, மனிதர்கள் எவரும் பெரும்களின் சொற்கடங்கி நடக்கும்படியாக, நபிநாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நடை பயின்றுர்கள்க் குமகம்மநு நபினூர் நடைபோடத் தொடங்கி யதும் இங்கு கூறிய அனைத்தும் நடைபோடும் என்பது கருத்து. நபிநாயகத்தின் (ஸல்) சாதனைகள் எல்லாம் கவிஞரால் அருமையுறக் கூறப்பட்டுள்ளன. கவிதையும் நடைபோடுகின்றது. பெருமானுரில் சாதனைகளைச் சாற்றும் நேரத்தில், தூங்

முகம்மநு நபினூர் நடைபோடத் தொடங்கி யதும் இங்கு கூறிய அனைத்தும் நடைபோடும் என்பது கருத்து. நபிநாயகத்தின் (ஸல்) சாதனைகள் எல்லாம் கவிஞரால் அருமையுறக் கூறப்பட்டுள்ளன. கவிதையும் நடைபோடுகின்றது. பெருமானுரில் சாதனைகளைச் சாற்றும் நேரத்தில், தூங்

கிக்கொண்டுவந்த கவித்துவம் மீண்டும் முறுக்கடவுது இயல்பு அல்லவா.

‘எந்நிலம்’ என்பதற்கு குறிஞ்சி மூல்லை, மருதம் நெய்தல், பாலை என்ற நிலப்பகுதி எல்லாம் எனவும் கருத்துக் கொள்க. எந்தச் சூழ்நிலைக்கும் தினுல் இல்லாம் பொருந்தும் என்பது அதற்குக் கருத்து என்க.

இ. வி: ‘நடப்ப’ எல்லாம்; காரியப் பொருட்டில் வந்த செயவென் எச்சங்கள். ‘நடந்தனர். என்பதுடன் தனித்தனி முடியும். (நபியின் நடத்தல் காரணமாக இவை எல்லாம் காரியங்கள்.) அறத்தீன்துறை: (அறத்துறை) ஆறன் தொகை.

மழைல் மலர்ந்து.....

நிலமிசை “ஹாஷ்மி” குலம் பெயர் விளங்க நிகிலா நேர்வழி விளங்கக் குலவிய நிறையும் பொறுமையும் விளங்கக் கோதிலாப் பெரும்புகழ் விளங்க உலகுயர் புதுமைக் காரணம் விளங்க உயர்தரும் வேதமும் விளங்க மலர்தரும் சோதி முகம்மதி விளங்க முகம்மது சொல் விளங்கினவே. (87)

[“ஹாஷ்மி” (அரடுச்சொல்). கோது - குற்றம். நிகர் - ஒப்பு.]

உ: ந: உலகில் “ஹாஷ்மி” குலப்பெயர் விளக்கமுறும்படியாக, ஒப்பற் நேர்மைவழி விளக்கமுறும்படியாக, அறிவின் நிறை

வக்கும் மனிதப் பொறுமைக்கும் நடப்பு ஏற்படும்படியாக, மாசற்ற பெரும்புகழ் விளங்கும்படியாக, உலகுக்கு உயர்வு தரும் பொதுமைச் செயல்களின் காரணங்கள் (அளைவருக்கும்) விளங்கும் படியாக வாழ்வுக்கு உயர்தரும் வேதக் கருத்துக்கள் விளங்கும்படியாக ஈடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் முகத்தில் மதிக்கூர்மை விளங்க முகம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மழைச் சொற்கள் திருத்தமுற்று மற்றும் உற்றன.

புத்திக் கூர்மையின் பிரகாசம் முகத்தில் தெரியும் என்பார் ‘முகய்யதி’ விளங்க என்றார். அகத் தின் அழகு முகத்தில் தெரியும். நபிபெருமைன் வாழ்வில் நடக்க இருப்பவற்றை முன்கூட்டியே இடமறிந்து இனிதுரைக்கின்றார் கவிஞர்.

நல்லவை வளர் நபி வளர்ந்தார்கள்!

விண்ணகத் துறைர் மனமகிழ் வளர்
வினாதுறும் வரிசைகள் வளரக்
கண்ணகத் துறைந்து கருணையும் வளரக்
கவினிறை பிறையென வளர்
எண்ணரும் புதுமைக் காரணம் வளர்
இறையவன் திருவருள் வளர்
மண்ணகத் திருந்து கிளையெலாம் வளர்
முகம்மது நபிவளர்க் கனரே. (88)

உ: ந: தேவர்கள் மனத்தே மகிழ்ச்சி வளர், புதுமைக்குரிய தகுதிக்கான சிறப்புகள் வளர், விழிகளில் அருள் உறைந்து வளர், குணவழகு நிறைமதிபோல் வளர், அளப்பெரும் புதுமைக்கான ஏதுக்கள் வளர் ஆண்டவனுர் திருவருள்வளர் பூமியிலிருந்து மனிதச் சுற்றமெல்லாம் வளர் முகம்மதுநபி (ஸல்) வளர்ந்து கொண்டு வந்தார்கள்:

தகுதி நோக்கிச் செய்யும் சிறப்பு வரிசை ஆகும். முன்னேற்ற வளர்ச்சிக்கு வரிசை அறிதல் ஆவசியம் என்க.

சராண்டு நிறைவு

பாரினிற் பரந்த குபிர்க்குலம் அறுத்துப்
பட்டத்ரு தீன்பயிர் விளக்கச்
சீருறுங் கனக மாமழை பொழியத்
தீரண்டெடுஞ் செழுமுகிற் குலம்போல்
பேர்த்ருங் குறைவிக் குலத்தில் உதித்துப்
பிறங்கொளி முகம்மது நபிக்கு
வார்பொரு முலையார் மனங்களித் துவட்ப
வருடமும் இரண்டு சென்றனவே. (89)

[குபிர் - மனதில் இருள் அகலரத குலம்.]

2. ந: உலகிலே பரந்துகாணப்பட்ட குபிர்க்குலத்தை அறுத்து எங்கும் படரக்கூடிய தீஞுல் இஸ்லாம் என்னும் பயிர் விளக்கமுறும்படியாக, சிறப்புத்தரம் பொன்மழை பொழியும் படியாக தீரண்டு மேலெழுகின்ற கருமுகிற் கூட்டம் போல், கீர்த்தியிக்க குறைவி குலத்தில் அவதரித்து விளங்கும் ஒளியை உடைய முகம்மது நயினருக்கு, கச்சில் அடங்கா முலையினை உடைய அவிமாவின் மனத்து மகிழ்ச்சிக்கா வயதும் இரண்டாகியது.

“தீவெனனும் பயிர்க்கோர் செழுமழை என வாய்” என நபி அவதாரப் படலத்திலும் கவிஞர் கூறியது காண்க. தீஞுல் இஸ்லாம் முன்பே உண்டான பயிர். காரணம் எதுவோ பயிர் வளரவில்லை. நபி ஸல் எனும் மேகம் சிந்தனைநீர் பொழிந்த பிற்பாடுதான் பயிர் செழித்தது, வளர்ந்தது, இலையுங்களையும் மல கிப் பூத்துச் சொரிந்தது, மிகப்பெரும் விரும் சம் ஆனது।

இ. வி: அறுத்து; ‘விளக்கு’ என்ற பிறவினைச் செய வென் எச்சத்துடன் முடிந்த செய்தென் எச் சம். விளக்கு: ‘உதித்து’ என்ற வினையெச்சத் துடன் முடிந்த செயவெனைச்சம். பொழிய: ‘எழும்’ என்பதனுடன் முடிந்த செயவெனைச்சம். உதித்து: ‘பிறங்கு’ என்ற வினைப்பனுதியுடன் முடிந்த செய்தென் எச்சம். பிறங்குடுளி: வினைத் தொகை. உவப்ப: ‘சென்றன’ என்ற முற்றுடன் முடிந்த செயவென் எச்சம்.

முலை மறப்பித்தான்

கதிருடன் கதியும் ஒருவடிவு வெடுத்த
காட்சிபெற் றிருந்தனி சிறந்து
மதியிலும் ஒளிரும் முகம்மது நபிக்கு
வயதிரண் டான்தன் பின்னர்
குதிகொளும் அமுதம் அடிக்கடி சுரந்து
கொடுத்திடும் முலைமறப் பித்துப்
பதியினில் இருந்து பொற்பதி புக்கும்
பலன்படைத் துவந்தனள் அன்றே. (90)

[கதிர் - ஒளி. கதி - நற்கதி. பதி - பூமி. பொற் பதி - பெரான்ன டு. படைத்துவந்தனள் = படைத்து + உவந்தனள். படைத்து + வந்த வனள்.]

2. ந: ஒளியும் நற்கதியும் சேர்ந்து ஒருவடிவு எடுத்தாலோத்த காட்சிகொண்டு இனிதே வளர்ந்தார்: சிறந்த மதியிலும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தார். இவ்வன்னை சராண்டு நிறைந்தார். இதன்பின், குபிரிடும் பாலமுதம் அடிக்கடி சுரந்து கொடுத்துவரும் முலையை மறப்பித்து விட்டாள் அவிமா. அவிமாவோ இவ்வகினிருந்து பொன்னுடாளும் பெருப்பயன் படைத்து மகிழ்ச்சி மிக்கவன் ஆனான்.

மக்கம் போவோம் மன்னவரே

வெறித்திருண் டடர்ந்த செழுமழைக் கூந்தல்
வேரியை வனமுலை அலிமாக
குறித்தசெம் பவளம் விரிக்தெனத் தேன்பாய்
கொழுமடல் குழுதவாய் திறந்து
செறித்ததின் மாட மக்கமா நகரில்
செல்குலம் தருணமா தென்னப்
பொறித்தபொற் குவட்டைப் பணைத்தெழும் புயத்துப்
புரவலர் ஆரிதுக் குரைத்தார். (91)

[இருண்டு + அடர்ந்த = இருண்டார்ந்த.
குவடு - மக்கி, பணைத்தல் - பருத்தல். பொற்
குவடு - பொன்மலை - இமயம்.]

ஏ. ந திரண்டு இருண்டு அடர்ந்து கருமுகில் போன்ற கூந்த
வினையும், நேரிய ஆபரணங்களையும், வனப்பு முலைகளையும்
உடைய அலிமா, சிறப்பான பவளம் விரிந்தாற்போலத் தேன்
சிந்தும் வளமான இலைகளை உடைய குழுதவாயைத் திறந்து,
'செறிவான வளிவான மாடமாளிகைகள் மிக்க மக்கமா
நகருக்குப் போவோம் இதுவே ஏற்ற தருணம்' என்று,
கயலும், மீனும், வில்லும் பொறித்த இமய மலையிலும்
பார்க்கத் திரண்டு பருத்த புயங்களை உடைய மன்னர்
ஆரிதுக்கு உரைத்தார்.

(2) மக்கா பிரயாணம்

ஆரிதும் அதைக் கேட்டுறத் தெளிந்தங்கு
அழகுறு கருமீ தென்னச்
சிர்பெறு மனையாள் தன்னையும் பயந்த
செல்வரி லொருசிறு வளையும்
பாரினில் விளங்கும் முஹம்மது தமையும்
பண்புடன் வாகனத் தேற்றி
ஏப்பெறும் வரிசை மக்கமா நகருக்கு)
எழுந்தனர் செழும்புய மிலங்க. (92)

ஏ. ந: அலிமா கூறியதைக்கேட்டு உள்ளம் தெளிவு அடைந்த
ஆரிது, 'ஆம், இது நமக்கு அழகுதரும் கருமே' என்றார்.
சிறப்புமிகுந்த மனைவியையும், தாம்பெற்ற சிறுவர்களில்
ஒருவரையும், பாரிலை ஒளிவிளங்கும் முஹம்மதுவையும்
அமைதியாக வாகனத்தில் ஏற்றினார். பல சிறப்புக்களாலும்
முதனமைப்பறும் மக்கமாநகர் பிரயாணத்துக்காகத் திரண்டு
புயங்கள் பிரகாசிக்கும்படியாகப் புறப்பட்டார்.

நற்றுயிடம் நபியைக் கையளித்தல்
வானவர் சுவனப் பதினிக் ரைய
மக்கமா நகரினிற் புகுந்து
கானமர் குழலா ராமினு வென்னுங்
கனிமொழி போற்றெழுதுக் கரத்தில்
நானமுங் கவினும் வளர்ந்துமேல் நிவந்த
நபிழுக்கம் மதுஙயி ஞரைத்
தேனவிழ் பதும மென்மலர்ச் செழுந்தாள்
திருந்திமை களிப்பொடுங் கொடுத்தாள். (93)

[கவணப்பதி - தேவருவலகு. நிவந்த - உயர்ந்த.
பதுமம் - தரம்கர.]

2. ந: தேவர்களின் பொன்னுலகொத்த மக்கமா நகரை அடைந் தார்கள். வாசனைவீசும் கூந்தலும் களிமொழியும் உடைய ஆயினு என்னும் பொற்றியாள் கரங்களில், தேன் சொட்டும் தாமரை மென்மலர் போன்ற பாதங்களை உடைய திருத்த மான ஆபரணங்களை அணிந்த அவிமா, கத்தூரி வாசனையும் அழகும் வளர்ந்து மேலாக உயர்ந்த முகம்மது நயினுடைப் பெருமைப் பூரிப்போடும் கொடுத்தாள்.

3. வி: பொற்றியூடி, திருந்தியை: அன்மொழித் தொகை கள்.

ஆயினு புளகாங்கிதம்!

மடங்கையிற் சிறந்த ஆயி ஞுவெனும்
மலர்க்கொடி முகம்மதை வாங்கி
இடப் பெறப் பிற்றந்து சீவந்த வேலென்னும்
இணைவிழி முகத்தொடுஞ் சேர்த்தீக
நுடங்கையி லேங்தி மார்புறத் தழுவிக்
குழுதவாய் முத்தமிட் வேந்து
கீடங்தன மனத்திற் றுயரெலாம் அகற்றிக்
கிளர்த்தும் உவகையிற் குளிர்ந்தார். (94)

[இணைவிழி - இருகண். குடங்கை - உள்ளங்கை.]

2. ந: மங்கை நல்வாளாகிய ஆயினு என்னும் மலர்க்கொடி முகம்மதை வாங்கினாள். சிவந்த வேலென்று கூறும்படியாக இருவிழிகளாலும் பரக்கப் பரக்கப் பார்த்துக் குழந்தையை முகத்துடன் ஒற்றினாள்: உள்ளங்கையால் ஏந்தி மார்புறத் தழுவினாள். குழுத வாயால் முத்தமிட்டுவந்தாள். மனத்திற் கிடந்தனவாய் துயரெலாம் நீக்கி, பொங்கிவரும் உவகையால் உள்ளம் குளிர்ந்தாள்.

3. வி: மலர்க்கொடி: அன்மொழித்தொகை. கீடந்தன: விணையான் அணையும் பெயர்.

வாழ்த்தும் வணக்கமும்

முலைச்சுமை கீடந்த சிற்றிடை திரண்ட
முகிலெனுப் குழலலி மாவை
இலைத்தளிர் விரல்கண் முதுகுறப் பொருந்த
இன்னுயிர் பொருந்தல்போற் றழிவி
நிலைத்தபொற் பாவை யெனவநு சிருத்தி
நெறியுடன் பலமொழி புகழ்ந்து
மலைத்தடம் புயத்தா ரீதையும் போற்றி
மகிழ்ந்தார் ஆயினு அன்றே. (95)

2. ந: முலைகள் பாரமான, சிற்றிடையையும், திரண்ட கருமுகி லன்ன ஷந்தஸீயும் கொண்ட அலிமாவை இலைத்தளிர் விரல் களால் இன்னுயிரும் இன்னுயிரும் பொருந்துவதுபோல் முது குறுத் தழுவினாள். நிலைத்துவிட்ட பொன்னணங்கு எனப் புகழ்ந்து தன்னருகே இருத்தினாள். பண்பாகப பலவார்த்தை கள் பேசிப் புகழ்ந்தாள். மலைக்கடம்புயத்து ஆர்து மன்ன கரையும் வணங்கினாள். வணங்கி மகிழ்ந்தாள்.

நெய்ந்தினங் கமழ்ந்த செங்கதி வடிவேல்
நிருபர்கோன் அப்துல் முத்தவிபு
மைங்கிறப் பாவைக் கயல்விழி அவிமா
வந்தது கேட்டுவேங் தடுத்து
மெய்ந்திறக் கதிர்முச் சுடரையும் மழுக்கும்
விற்றுமுகம் மதுதமை யெடுத்துக்
கைங்கிறை பொருட்போல் இருவிழி குளிரக்
கண்டகம் மகிழ்ந்துடல் களித்தார். (96)

நினைம் - கொழுப்பு, மாமிசம். நிருபர்கோன் -
அரசர் தலைவன், மாமன்னன். விறல் - வலிமை.
கண்டு அகம் மகிழ்ந்து எனப் பிரிக்க.

2. ந: கொழுப்பு வடியும் மாமிச வாசனை அடிக்கும் செவ்வொளி மிகுந்த வடிவேலைத் தாங்கிய மாமன்னாகிய அப்துல் முத் தவிபு. மாமேனியும் கயல்விழியும் கொண்ட பாவை போன்று

ஊகிய அவிமா ஆமினு மனைக்கு வந்ததைக் கேள்வியுற்றுத் தானும் அங்கு வந்தடைந்தார். தூய ஒளிக்கதீர்களைக் கொண்ட செங்கதீர், திங்கள், செந்தீ ஆகிய முப்பெரும் சுடர்களின் ஒளியையுமே மங்கவைத்து நித்கும் ஒளிவலிமை மிக்க முகம்மதுவை, தன் கைகளால் எடுத்தார். கைநிறைத் தொருளுப்போல் இருஷிரி குளிரக் கண்டார், மலிழ்ந்தார்; அங்கமெல்லாம் பூரித்தார்.

கைநிறைந்த பொருள் தமதே என்ற நம்பிக் கையை உண்டாக்குவதால் உள்ளத்தைக் குளிர வைத்துவிட்டது. முன்பு சூம்பி இருந்த குழந்தை இப்பொழுது கைகளில் தேங்கிக்கிடக்கின்றது. குகைப்பால் தந்த சுகம்!

வேற்றும் யாம் வேண்டோம்

வடிவறும் சுடர்வேல் அப்துல் முத்தலிபு
மரைமலர் மாருகம் நோக்கிக்
கொடியன வயங்கு நுண்ணிகை அவிமா
கொவ்வையங் கனியிதழ் திறந்து
படியினில் எவர்க்கும் காணுனைப் புதுமைப்
பாலகர் முகம்மது தம்மால்
மிடுமையுங் தவிர்ந்தோம் பாக்கியம் பெற்றேஞ்
வேண்டுவே பிறிதிலை என்றார். (97)

[மரை - தாமரை (முதற்குறை) - ஒண்ணு - முடியா. காண + ஒண்ணு = காணுனை. வயங்கும் - விளங்கும்.]

2. ந: கொடிபோல் விளங்கும் நுண்ணிகை அவிமா, அழகுறு சுடர்வேல் ஏந்திய அப்துல் முத்தலிபு என்பவரின் தாமரை மலர் போன்ற பெருமூகத்தை நோக்கி, கொவ்வைக்கனி போன்ற வாய் இதழ்களைத் திறந்து, 'பூமியில் எவர்க்குமே காணுமிடியாத அதிசயப் பாலகாலை வறுமை தீர்ந்தோம்; வளம் சேர்ந்தோம். இனி நாக்கு வேண்டியது வேறில்லை' என்று கூறினார்.

இ. வி: ஒணு: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரேச் சம். வேண்டுவை: விணையரலைண்யும் பெயர்.

மனைதொறும் விருந்து

ஆடவர் திலகர் அப்துல்முத் தலிபும்
ஆமினு வெறுங்குலக் கொடியும்
பீற்றும் அவிமா தம்மையுங் தலையைப்
பெந்துமையா ரீதையும் போற்றி
நாடுறு மனத்தால் இனத்தார் மனைக்கு
நன்குற விருந்துக் காளித்துத்
தேடிய பொருளைக் கிடைத்தவர் போலச்
செல்வமுற் றிருந்தனர் சிலநாள்.

(98)

2. ந: ஆடவர் திலகமாகிய அப்துல் முத்தலிபும். குலக்கொடி யாகிய ஆமினுவும். பெருமைக்குரிய அவிமாவையும், தலையையும் பெருமையும் உடைய ஆரிததயும் வணங்கி மன நாட்டத்துடன் தம் இனத்தவர் மனைகளுக்கும் அழைத்துச் சென்று, நல்விருந்துகள் கொடுத்துத் தேடிய பொருளைக் கிடைத்தவர்கள் போல சுகபோகத்தோடு சிலநாள் இருந்தார்கள்.

செவ்விய வரிசை மக்கமா நகரில்

திங்கள்ளா விரண்டுசென் றதற்பின்
எவ்வரம் பினுக்கும் மிகுவரம் பெனவாழ்
இலங்கியை ஆமினு தமையும்
மவ்வலங் தொடையார் அப்துல்முத் தலிபு
மன்னையும் பொருந்துறப் போற்றிக்
கவ்வையங் கழனி குளையினிற் புகுதும்
கருத்தினைக் கருதியே உரைப்பார்.

(99)

[மவ்வல் - மல்லிகை. தொடை - மாலை. மனி - அரசன். கவ்வை - ஆரவாராஜி, கழனி - வயல். புகுதல் - பேரதல்.]

2. ந: பல வரிக்கங்கும் மிக்க மக்கமா நகரில் எட்டுத் திங்கள் கழிந்தபின்பு, ஒழுக்கங்கள் அனைத்துக்கும் உச்ச வரம் பாக வாழும் ஆமினு அம்மையாகரையும். மல்லிகை மாஸை அனைந்தவராய அப்துல் முத்தலிபு என்னும் அரசனாரையும் ஒருமையுற வண்ணகி, ஆராவா ஒளிகள் உடைய அழகிய வயல்கள் நிறைந்த சொந்த ஊராகிய குனையினுக்குப் போகும் மனச்கருத்தை நன்றாகச் சிந்தித்துவிட்டுச் சொன்னார்கள்.

[அப்பொழுது மக்கமா நகரில் கொடியதொத்து நேராய் ஒன்று பரவியிருந்த காரணத்தால் இன்னும் சிலநாள் ஹானின் எனும் ஊரிலேயே குழந்தை வளர்ட்டும் என்று கருதி பாட்டனார் அப்துல்முத்தலிபு அவர்களும் அண்ண ஹலீமா அவர்களிடமே குழந்தையைக் கொடுத்து அனுப்பி விடுகின்றனர் – உமரு தரும் சிறு. பக். 110]

நன்றி மறப்பது நன்றான்று!

எண்ணரும் பெருமைப் புகழ்ஹாசைன் நயினார்
எடுத்தியற் றியபல வரிசைப்
புண்ணியிப் பொருளாய் வரும் அபுல் காசிம்
புந்தியின் நடுவுறப் பொருந்திக்
கண்ணினும் இருக்கும் முஹம்மது நபீயைக்
கடிதினில் வாகனத் தேற்றி
நன்னிய குனையின் வழியினைக் கடந்து
நடந்துதம் மஜீனயினைச் சார்ந்தார். (100)

[ஹாசைன் நயினார் - ஹஸன் நெய்னு மரைக்காயர். அபுல் காசிம் - அபுல் காசிம் மரைக்காயர். நன்னிய - கிட்டிய.]

2. ந. அளவிடற்கரிய பெருமையும் புகழும் வாய்ந்த ஹஸன் நெய்னு மரைக்காயர் சீர்தூக்கி இயற்றிய பல சிறந்த புண்ணியிப் பயனுக (அன்னவர்க்கு மகனும்) வந்த அபுல் காசிம் மரைக்காயர்கள் உள்ளத்தின் நடுவே உறப்பொருந்தி. அவர்கள்களிலும் நிக்கமற இருக்கும் முஹம்மது நபிராயகம்

(ஸ்ல) அவர்களை விகரவாக வாகனத்தில் ஏற்றி குனையின் செல்வதற்கான குறுக்குவழிகளைக் கடந்து ஆரிதும் அவிமா வும் தம்மைன சார்ந்தார்கள்.

[குறிப்பு: 99ஆம் பாடலுக்கும் 100ஆம் பாடலுக்கும் இடையில் கதைப்புணர்ப்பில் பேரிடை வெளி தெரிகின்றது. காரணம் தெரியவில்லை. கவிதைகள் இடையில் விடுபட்டனவா அல்லது கவிஞரின் பாய்ச்சலா என்பதும் தெரியவில்லை. இந்த இடைவெளியை அடைப்பதற்குப் பலரும் பலவராறு உரைப்பார்.]

நபிராயகம் (ஸ்ல) அவர்களின் வரலாற்றைப் பாடவேண்டும் எந்ற கருத்தை முதன்முதல் உமருப் புலவருக்குத் தெரிவித்தவர் வள்ளல் சீதாக்காரி. புலவர், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அனைத்தையும் சேகரித்துக் கொண்டு வரும்பொழுது வள்ளல் சீதக்காது வரான்தலுகு அடைந்துவிட்டார். கலவரம் எப்தினர் கவிஞர். அந்த நிலையில் புலவருக்குக் கைகொடுத்து, பொன்னும் பெருஞ்சும் தந்து, காவியம் ஒப்பேறுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் ஹஸன் நெய்னு மரைக்காயர் என்பவரின் புண்ணியிப் புதல் வரும், வகுதை தந்த வள்ளலுமராகிய அபுல் காசிம் மரைக்காயர் ஆவர். மரைக்காயரின் மகத்தான உதவியை நினைந்து, இங்கு நன்றிக்கடன் இறுக்கின்றார் உமரு கவிஞர் உமரு.

அவிமா பாலமுதூட்டி உருவாக்கிய முஹம்மது நபி (ஸ்ல) அவர்களின் வரலாற்றை, பொருளமுதூட்டிக் காவிய உருவமாக்கக் கராணமாய் இருந்தவரை இக்கட்டத்தில் நன்றி கூறவதும் கூறுவதும் சாலப் பொருத்தமரன்தே!

புகழேந்தி சந்திரன் சுவர்க்கிக்கு நளவெண்பா வில் நன்றி கூறியதும் இங்கு நினைவுக்கு வருகின்ற தல்லவா.

முற்றும்.

மாதிரி வினாக்கள்

- (1) சீருப்புராணம் ஒரு பெருங் காப்பியம் - ஓட்டியும் வெட்டியும் ஆராய்க?
- (2) உமறுப் புலவரின் கற்பனை வளத்தை அல்லது வறட்சியை அவிமா முலையூட்டு படலக் கவிதைகளிலிருந்து விளக்குக?
- (3) இல்லாமய மதசித்தார்ந்தங்களை இடமறிந்து எடுத்துக் காட்டுவதில் வல்லவர் உமறு - விளக்குக?
- (4) உமறுவின் கவிதைகளில் இறைவனைப்பற்றிப் பாடும் இடங்களில் காம்பிரியமும் வளமும், ஏனைய இடங்களில் ஒருவித வறட்சியும் காணப்படுவது உண்மையா? உண்மை எனில் கவிதைகளைச் சுட்டி உரைத்துக் காரணங்களும் தருக?
- (5) பஞ்சத்தைப் பாடுவதில் கைதேர்ந்தவர் உமறு - விளக்குக?
- (6) அவிமா முலையூட்டு படலத்தில் இயல்புக்கு முரணு னவை உண்டெனில் உதாரணங்கள் தருக?
- (7) உமறுப்புவரின் கவிதைகள் செறிவு குறைந்தவை கூடியவை - ஆராய்க?
- (8) பேச்சுவழக்கு மொழிகளையும் ஆங்காங்கு உமறு - கலந்துள்ளார். உதாரணங்கள் தருக?
- (9) மதத் தலைவர்களை பாட்டுகைடத் தலைவர்களாகக் கொண்ட காவிய வரிசையில் சீருப்புராணத்துக்குக் கணிசமான இடமுண்டு - ஆராய்க?
- (10) ஓர் ஏறியில் இருமாங்காய் விழுத்தியவர் உமறு விளக்கம் தருக?
- (11) ஆமனு, அவிமா ஆகிய பெண்மணிகள் இருவரின் தும் குண இயல்புகளை ஆராய்க?
- (12) நன்றி கூரும் நலத்திலர் உமறு - உதாரண மூலம் விளக்குக?
- (13) அதிசயக் சங்கதிகள் இல்லாமய கோட்பாட்டிற்கு ஏற்றனவா ஆராய்க?

Venkateswara

ஷா வெகா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.